

Attentie! Digitale buurtpreventie aanwezig

EEN ONDERZOEK NAAR DE RELATIE TUSSEN SOCIALE COHESIE EN SUBJECTIEVE VEILIGHEID EN DE BIJDRAGE VAN DEZE TWEE
CONCEPTEN AAN HET GEBRUIK VAN DIGITALE BUURTPREVENTIE IN NIEUWEGEIN.

Universiteit Utrecht

Door: Thierry Kuipers

Studentnummer: 2882442

Begeleider: Tanja van Nieuwenhuijse

Studierichting: Sociale Geografie en Planologie

Datum: 30-06-2023

Bron voorblad: Trigt, M, van. (2021, 31 mei). 'Weg met de WhatsApp-buurtpreventie-borden'.

<https://www.binnenlandsbestuur.nl/digitaal/weg-met-whatsapp-buurtpreventie-borden>

Voorwoord

Deze bachelor scriptie, ter afronding van de studie Sociale Geografie en Planologie aan de Universiteit Utrecht begon ongeveer vier maanden geleden. Nu het klaar is presenteer ik het met trots aan u.

De scriptie zelf had ik niet kunnen schrijven zonder de hulp van de respondenten die hieraan mee hebben gewerkt. Ik zou hen dan ook graag willen bedanken voor de tijd en moeite die ze erin hebben gestoken. Het verspreiden van in totaal 2000 uitnodigingsbriefjes is een tijdrovende zaak, maar de veelvoud aan positieve reacties was erg motiverend. Ik hoop dan ook dat het thema: Digitale buurtpreventie, aansprekend werkt, en dat bewoners gaan informeren in de wijk naar de mogelijkheden om zich aan te sluiten bij bestaande groepen. Tot slot wil ik mijn scriptiebegeleider Tanja Nieuwenhuijse bedanken voor het doorlezen, het geven van feedback en het begeleiden van het onderzoek.

Samenvatting

In dit onderzoek is de volgende hoofdvraag onderzocht: **"Wat is de relatie tussen sociale cohesie en subjectieve veiligheid, en in hoeverre dragen deze concepten bij aan het gebruik van digitale buurtpreventie in Batau-Zuid?"** Uit bestaande literatuur blijkt dat het gebruik van digitale buurtpreventie een relatie heeft met zowel sociale cohesie als subjectieve veiligheid (Pridmore et al., 2018; Van Steden & Melhbaum, 2022; Zoutendijk & Schram, 2020). Daarnaast hebben demografische kenmerken, zoals leeftijd en geslacht, een relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie (Pridmore et al., 2018; Zoutendijk & Schram, 2020). Bovendien wordt er in de literatuur verondersteld dat er een relatie bestaat tussen subjectieve veiligheid en sociale cohesie (Boers et al., 2008; Putnam, 2000; Skogan, 1992).

Om de hoofdvraag te beantwoorden, zijn zowel het concept sociale cohesie als het concept subjectieve veiligheid onderverdeeld in drie aspecten. Sociale cohesie omvat de aspecten sociaal netwerk, vertrouwen tussen bewoners en sociale participatie. Subjectieve veiligheid omvat de aspecten angstgevoelens, slachtofferervaringen en interactie met de politie. Deze aspecten zijn gekoppeld aan de concepten op basis van literatuuronderzoek.

Voor dit onderzoek zijn anonieme enquêtes gebruikt, waarbij uitnodigingsbriefjes in de wijk zijn verspreid. Daarnaast is er bij een aantal huishoudens aangebeld om de responsratio te verhogen. Uit de statistische analyse is gebleken dat niet alle aspecten een relatie hebben met het gebruik van digitale buurtpreventie. Het vertrouwen tussen bewoners in de wijk blijkt een positieve relatie te hebben met het gebruik van digitale buurtpreventie, terwijl interactie met de politie juist leidt tot minder gebruik van digitale buurtpreventie. Deze twee aspecten zijn statistisch significant bevonden. Er kon geen statistisch significant verband worden aangetoond tussen de overige aspecten en het gebruik van digitale buurtpreventie.

Op basis van deze resultaten kan de gemeente Nieuwegein meer inzicht krijgen in de werking van digitale buurtpreventie en haar beleid aanpassen of verbeteren. Specifiek kan de gemeente onderzoek doen naar de mogelijke redenen waarom interactie met de politie leidt tot minder gebruik van digitale buurtpreventie door bewoners van Batau-Zuid. Daarnaast kan de gemeente initiatieven opstarten om het vertrouwen tussen bewoners te vergroten, bijvoorbeeld door het organiseren van activiteiten in de wijk. Verder onderzoek kan zich richten op het identificeren van barrières en uitdagingen bij de implementatie van digitale buurtpreventiegroepen, om zo de effectiviteit van dergelijke buurtpreventiegroepen te stimuleren.

Inhoudsopgave

H1 Inleiding	6
1.1 Aanleiding	6
1.2 Doelstelling	6
1.3 Probleemanalyse	7
1.4 Vraagstelling	7
1.5 Maatschappelijke en wetenschappelijke relevantie	8
H2 Theoretisch kader	9
H2.1 Subjectieve veiligheid	9
H2.2 Sociale cohesie	11
H2.3 Relatie subjectieve veiligheid en sociale cohesie	13
H2.4 Demografische kenmerken	13
H2.5 Hypothesen en conceptueel model	14
H3 Methode	16
H3.1 Keuze methode	16
H3.2 Keuze en beschrijving onderzoeksgebied	16
H3.3 Data-verzameling	18
H3.4 Operationalisatie	19
H3.5 Steekproeftrekking & representativiteit	22
H3.5 Betrouwbaar & validiteit	23
H4 Beschrijving responsgroep	24
4.1 Responsgroep	24
4.2 Non-responsgroep	31
4.3 Representativiteitsanalyse	32
H5 Resultaten	34
5.1 Voorwaarden voor toetsing	34
5.2 Statistische analyse	34
H6 Conclusie	50
H6.1 Conclusie/Discussie	50
H6.2 Aanbevelingen	52
Bibliografie	53
Bijlagen	58
A. Enquêtevragen	58
B. Uitnodigingsbriefje enquête	61
C. SPSS uitvoer Chi-kwadraat toets goodness-of-fit	62
D. SPSS uitvoer correlatie en multicollineariteit	63

E.	SPSS uitvoer Cronbach's Alpha.....	64
F.	Uitvoer SPSS Chi-Square model	66
G.	Uitvoer SPSS Logistische Regressie	67
H.	SPSS uitvoer correlatietoets	68

H1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Tegenwoordig heeft bijna elke gemeente in Nederland digitale buurtpreventiegroepen (Lub, 2019). De bekendste vorm hiervan is Whatsappbuurtpreventie, waarbij burgers door middel van Whatsapp-berichten met elkaar kunnen communiceren over verdachte situaties in de buurt (Van Steden & Melhbaum, 2022). In februari 2019 hadden meer dan 9000 groepen zich aangemeld (Eysink Smeets, Schram, Elzinga & Zoutendijk, 2019). Volgens de stichting komen er over het hele land wekelijks zo'n dertig groepen bij. Naast Whatsapp-digitale buurtpreventie zijn er apps zoals Nextdoor, Burgernet en Veiligindebuurt. Het gebruik van deze digitale buurtpreventieapps gaat gepaard met een samenwerking tussen burgers, gemeente en politie (Buis, 2013). Deze samenwerking kan zorgen voor het bevorderen van de subjectieve veiligheid en sociale cohesie in de buurt (Zoutendijk & Schram, 2020). Om deze reden stimuleert de gemeente Nieuwegein haar inwoners om gebruik te maken van digitale buurtpreventie (AD, 2020; Gemeente Nieuwegein, 2020).

In dit onderzoek zal de wijk Batau-Zuid in de gemeente Nieuwegein centraal staan. De betrokkenheid van de gemeente Nieuwegein bij veiligheidsinitiatieven, huisvesting en buurtpreventie in de wijk Batau geeft aan dat er erkenning is voor de waarde van het verbeteren van de veiligheidsgevoelens in de buurt (AD, 2020). Bovendien wil de gemeente Nieuwegein door middel van 'leergemeenschappen' en 'buurtgesprekken' de sociale cohesie verbeteren (AD, 2020). De gemeente Nieuwegein wil dus door middel van digitale buurtpreventie de veiligheidsgevoelens en sociale cohesie verbeteren. In dit onderzoek zal daarom gefocust worden op deze twee concepten.

Het concept subjectieve veiligheid richt zich op de gedachten, emoties en percepties van mensen met betrekking tot hun gevoel van veiligheid in de leefomgeving en hoe zij de veiligheidssituatie interpreteren (Oppelaar, 2011). Bij het definiëren van dit concept is het belangrijk om elementen zoals onderling vertrouwen en sociale cohesie in acht te nemen, zoals benadrukt door Boers, Van Steden en Boutellier (2008). Onderzoek toont aan dat veiligheidsgevoelens van invloed zijn op de sociale cohesie (Putnam, 2000; Skogan, 1992). Een gevoel van veiligheid bevordert vertrouwen en positieve interacties tussen buurtbewoners, versterkt de gemeenschapsbanden en stimuleert samenwerking en participatie in buurtactiviteiten en initiatieven (Putnam, 2000). Het concept sociale cohesie verwijst naar het gevoel deel uit te maken van een groep, waarbij individuen zich identificeren met de groep en gevoelens van saamhorigheid ervaren. Intensieve contacten, onderling vertrouwen, gedeelde normen en waarden, en participatie spelen hierbij een belangrijke rol (Huygen & de Meere, 2008). Kortom, dit onderzoek zal zich richten op de relatie tussen sociale cohesie en subjectieve veiligheid en wat de bijdrage van deze twee concepten is aan het gebruik van digitale buurtpreventie.

1.2 Doelstelling

De doelstelling van dit onderzoek is om inzicht te krijgen in hoeverre sociale cohesie en subjectieve veiligheid ervoor zorgen dat bewoners gebruikmaken van digitale buurtpreventie. Hierbij staat de casus Batau-Zuid in Nieuwegein centraal staat. Tevens streeft dit onderzoek om de bestaande kennis completer te maken met betrekking tot het veiligheidsgevoel, zodat op basis van meer kennis, effectiever beleid kan worden gevoerd om het veiligheidsgevoel van de Nederlandse burger te verbeteren.

1.3 Probleemanalyse

In 2020 werd in een artikel in het AD (2020) gemeld dat er vijftien miljoen euro beschikbaar werd gesteld voor drie probleemwijken in de provincie Utrecht. Eén van deze wijken was de wijk Batau in Nieuwegein. Ongeveer twee derde van het bedrag was bestemd voor de Utrechtse wijk, terwijl de rest werd verdeeld over Batau en Vollenhove (AD, 2020). De drie gemeenten stellen vast dat het relatief goed gaat in de regio Utrecht, maar dat de benoemde wijken achterblijven. Deze wijken hebben te kampen met diverse problemen, waaronder armoede, een lage levensverwachting, onderwijsachterstanden, criminaliteit en verouderde woningen (AD, 2020). De bestuurders streven ernaar om door middel van langdurige inspanningen de levensomstandigheden van de inwoners te verbeteren (AD, 2020). Een beter leven houdt in dat de inwoners zich veiliger voelen in hun wijk (Zedner, 1997). Gevoelens van onveiligheid kunnen het gebruik van openbare ruimtes aanzienlijk beperken (Zedner, 1997). Bovendien kunnen deze onveiligheidsgevoelens leiden tot het vermijden van bepaalde locaties, zoals parken, winkelcentra, of zelfs specifieke buurten (Hardyns & Pauwels, 2012). Dit kan leiden tot sociale uitsluiting en isolatie, wat invloed heeft op de kwaliteit van leven en het welzijn van mensen (Steeger, 2014).

De gemeente Nieuwegein zet zich actief in om de levenskwaliteit te verbeteren door digitale buurtpreventiegroepen te stimuleren (Gemeente Nieuwegein, 2020). Deze vorm van buurtpreventie wordt door de gemeente beschouwd als een essentiële aanpak om zowel de veiligheidsbeleving als de sociale cohesie in wijken te bevorderen (Gemeente Nieuwegein, 2020). Hoewel er verwachtingen zijn dat deze digitale buurtpreventiegroepen een positieve invloed zullen hebben, is het nog onduidelijk in hoeverre deze verwachtingen in de praktijk worden waargemaakt. Uit een onderzoek dat werd uitgevoerd door de gemeente Nieuwegein (2018) blijkt dat 47 procent van de bewoners in de wijk Batau zich wel eens onveilig voelt. Dit cijfer verschilt aanzienlijk van het landelijk gemiddelde in 2018, dat op 14 procent lag (CBS, 2019). Deze bevinding impliceert dat er verdere verbeteringen nodig zijn vanuit de gemeente om het veiligheidsgevoel in de wijk Batau te versterken.

1.4 Vraagstelling

In dit onderzoek ligt de nadruk op twee concepten die invloed hebben op het gebruik van digitale buurtpreventie. De volgende hoofdvraag is opgesteld om dit te kunnen onderzoeken:

Wat is de relatie tussen de mate van sociale cohesie en de subjectieve veiligheid, en in hoeverre dragen deze twee concepten bij aan het gebruik van digitale buurtpreventie in Batau-Zuid?

Om de hoofdvraag te kunnen beantwoorden, zijn er een aantal deelvragen opgesteld, die het onderzoek vorm gaan geven:

1. Welke inwoners in Batau-Zuid maken gebruik van digitale buurtpreventie?
2. Hoe beïnvloedt de subjectieve veiligheid het gebruik van digitale buurtpreventie in Batau-Zuid?
3. Hoe draagt sociale cohesie bij aan het gebruik van digitale buurtpreventie in Batau-Zuid?
4. Wat is de samenhang tussen sociale cohesie en de subjectieve veiligheid in Batau-Zuid?

1.5 Maatschappelijke en wetenschappelijke relevantie

Tot op heden zijn diverse onderzoeken uitgevoerd omtrent digitale buurtpreventie die zich op de subjectieve veiligheid richten (Pridmore, Mols, Wang & Holleman, 2019; Zoutendijk & Schram, 2020; Van Steden & Melhbaum, 2022). Echter, onderzoek dat gericht is op de subjectieve veiligheid biedt geen duidelijkheid over de precieze werking van digitale buurtpreventie op de subjectieve veiligheid. Uit het onderzoek van Zoutendijk & Schram (2020) blijkt dat het gebruik van digitale buurtpreventie geen significante verbetering van de veiligheidsbeleving laat zien, maar ook geen negatieve invloed aantoonde. Van Steden & Melhbaum (2022) bevestigen dit beeld en concluderen dat bewoners zich niet onveiliger voelden door het gebruik van digitale buurtpreventie.

Daarentegen rapporteren Pridmore et al. (2019) wél negatieve aspecten van het gebruik van digitale buurtpreventie op de veiligheidsbeleving. Concluderend kan er worden gesteld dat er onvoldoende duidelijkheid is over de rol van digitale buurtpreventie op de subjectieve veiligheid.

Daarnaast is sociale cohesie zelden het centrale onderwerp in onderzoeken naar digitale buurtpreventie, hoewel het wordt gezien als een potentieel aspect dat verband houdt met het gebruik ervan. In de meeste onderzoeken ligt de focus op de subjectieve en/of objectieve veiligheid, waarbij sociale cohesie als een aspect wordt behandeld. Dit onderzoek kiest echter voor een benadering waarin sociale cohesie als het centrale onderwerp wordt beschouwd. Eerdere onderzoeken leveren geen eenduidige bevindingen op over de relatie tussen sociale cohesie en digitale buurtpreventie. Zoutendijk & Schram (2020) stellen dat digitale buurtpreventie slechts een beperkt effect heeft op sociale cohesie, terwijl het onderzoek van Van Steden & Melhbaum (2022) een positieve invloed beschrijft van digitale buurtpreventie op sociale cohesie. Kortom, er is nog onvoldoende duidelijkheid over de relatie tussen sociale cohesie en het gebruik van digitale buurtpreventie.

Echter, in gedaan onderzoek wordt de invloed van digitale buurtpreventie op de subjectieve veiligheid en sociale cohesie onderzocht. In dit onderzoek wordt gekozen voor een omgekeerde benadering. Deze benadering is interessant omdat het de relatie kan aantonen tussen subjectieve veiligheid, sociale cohesie en het gebruik van digitale buurtpreventie. Hierdoor kunnen er waardevolle inzichten worden verkregen met betrekking tot subjectieve veiligheid en sociale cohesie. Deze inzichten kunnen vervolgens bijdragen aan effectievere strategieën en beleidsmaatregelen om de veiligheid en sociale cohesie in buurten te bevorderen. Beleidsmakers kunnen vervolgens beoordelen of het gebruik van digitale buurtpreventie noodzakelijk is voor het vergroten van de veiligheidsbeleving en sociale cohesie in wijken. Zo bleek uit onderzoek dat de implementatie van digitale buurtpreventiegroepen in Rotterdam niet gepaard ging met een daling van de criminaliteitscijfers (Eysink Smeets, Schram, Elzinga & Zoutendijk, 2019). Bovendien was er weinig zichtbaar positief effect op de veiligheidsbeleving. Daarentegen zag de gemeente Tilburg wel positieve effecten van het gebruik van digitale buurtpreventie op de criminaliteitscijfers (Van Steden & Melhbaum, 2022). Samenvattend kan dit onderzoek bijdragen aan het begrijpen van eventuele belemmeringen die bewoners ondervinden bij het gebruik van digitale buurtpreventie.

H2 Theoretisch kader

In dit hoofdstuk zal de bestaande literatuur omtrent de subjectieve veiligheid en sociale cohesie worden besproken. Door het bespreken van de literatuur zullen de concepten die verder in het onderzoek worden gebruikt worden uitgelegd, en zal de theorie de basis vormen voor de rest van het onderzoek.

H2.1 Subjectieve veiligheid

Ferraro (1995) stelt dat de angst voor criminaliteit niet alleen wordt veroorzaakt door de kans om slachtoffer te worden, maar ook door de gevolgen van criminaliteit en de manier waarop dit in de media wordt gepresenteerd. Dit suggereert dat de perceptie en de reactie op criminaliteit sterk beïnvloed kunnen worden door de manier waarop criminaliteit wordt gepresenteerd en besproken in de media. Het kan leiden tot een gevoel van angst en onveiligheid, zelfs als de feitelijke kans op criminaliteit relatief laag is. In lijn hiermee benadrukken Gabriel & Greve (2003) dat angstgevoelens meestal voortkomen uit de persoonlijke situatie, zoals de angst om zelf slachtoffer te worden voor criminaliteit.

Naast criminaliteit spelen ook ervaringen van overlast, hinder en veranderingen in de buurtcontext een rol bij het ontstaan van onveiligheidsgevoelens (Hale, 1996; Wilcox Rountree & Land, 1996). De perceptie van onveiligheid onder bewoners kan dan ook worden gezien als een "semantisch sleepnet", waarin problemen variërend van hondenpoep tot terrorisme en van asociaal gedrag tot georganiseerde misdaad, worden gevangen (Boutellier, 2005). Boers, Van Steden & Boutellier (2008) benadrukken dat het begrip "onveiligheidsgevoelens" veel meer omvat dan alleen criminaliteit en slachtofferschap. De auteurs pleiten ervoor om de opbouwende elementen van onderling vertrouwen, sociale cohesie en individueel contact niet uit het oog te verliezen. Op basis van deze verschillende perspectieven kan worden gesteld dat subjectieve veiligheid een complex en multidimensionaal begrip is. In het kader van dit onderzoek zal de term subjectieve veiligheid worden gebruikt om de onveiligheidsgevoelens van bewoners in Batau-Zuid te duiden.

Verder is het van belang om de rol van subjectieve veiligheid in dit onderzoek te duiden. De subjectieve veiligheid speelt namelijk een rol in verschillende situaties, bijvoorbeeld in publieke ruimtes met veel personen (Taylor & Toohey, 2005), in het verkeer (Fishman, Washington & Haworth, 2012; Ravensbergen, Buliung & Laliberté, 2020), of in de eigen buurt (Wilcox Rountree & Land, 1996). In dit onderzoek zal gefocust worden op de laatsgenoemde categorie, en wanneer er gesproken wordt over subjectieve veiligheid wordt dan ook die in de eigen woonbuurt bedoeld. In dit onderzoek hiervoor gekozen, omdat digitale buurtpreventie zich manifesteert binnen de eigen buurt.

Om een kwantitatief onderzoek te kunnen uitvoeren dient het concept subjectieve veiligheid te worden geoperationaliseerd. Dit zal worden gedaan aan de hand van drie aspecten, die onder het concept subjectieve veiligheid vallen.

Angstgevoelens

Angstgevoelens kunnen leiden tot vermijdingsgedrag ten aanzien van bepaalde plekken, zoals parken, winkelcentra, of zelfs specifieke buurten (Hardyns & Pauwels, 2012). Dit kan zorgen voor het in stand houden van angst voor deze plekken. Bovendien wordt angst bepaald door de inrichting van de openbare ruimte (Boers, Van Steden & Boutellier, 2008), en de fysieke staat van de openbare ruimte (Ross & Jang, 2000). Wanneer er bijvoorbeeld hangjongeren zijn, die overlast veroorzaken, kan dit leiden tot vermijdingsgedrag van deze plekken. Hetzelfde geldt voor een omgeving met slecht verlichte straten (Boers, Van Steden & Boutellier, 2008). Skogan (1992) suggereert echter dat angstgevoelens kunnen worden verminderd door het nemen van preventieve maatregelen, zoals Digitale buurtpreventie.

Onderzoek laat zien dat het gebruik van digitale buurtpreventie een dualistisch effect kan hebben op angstgevoelens: Deelname aan digitale buurtpreventie kunnen zowel de angstgevoelens versterken als verzwakken (Pridmore et al., 2018). Angstgevoelens kunnen worden verminderd door het bevorderen van sociale cohesie, terwijl angstgevoelens kunnen toenemen door het herhaaldelijk geconfronteerd worden met verdachte situaties in de buurt (Van Steden & Melhbaum, 2022; Pridmore et al., 2018). Het lezen van informatie over inbraken en andere incidenten via buurtpreventiegroepen kan bewoners angstiger maken (Van Eijk, 2013). Kortom, het aanwakkeren van angstgevoelens kan samengaan met het gebruik van een digitale buurtpreventieapp.

Slachtofferervaringen

Boers, Van Steden & Boutellier (2008) benoemen slachtofferervaringen als een factor die een negatieve invloed heeft op de veiligheidsbeleving. Personen met een voorgeschiedenis van slachtofferschap hebben de neiging om de kans om opnieuw slachtoffer te worden hoger in te schatten, dan personen zonder dergelijke ervaringen. Deze aanname is gebaseerd op het idee dat slachtoffers zich angstiger voelen als gevolg van het misdrijf dat ze hebben meegemaakt. Verschillende onderzoeken hebben dit idee bevestigd (Van Steden & Boutellier, 2008; Van Wilsem, 1997; Wilcox Rountree, 1998). Het is echter belangrijk op te merken dat situationele kenmerken een bepalende rol spelen. Iemand die bijvoorbeeld eerder slachtoffer is geweest op een bepaalde locatie of een specifiek tijdstip, kan zich eerder onveilig voelen dan iemand die geen associaties heeft met een dergelijke gebeurtenis in dezelfde situatie. Echter, er zijn ook studies die een zwakke of zelfs geen relatie hebben gevonden tussen slachtofferschap en gevoelens van onveiligheid (Box, Hale & Andrews, 1988; Carcach et al., 1995; Kury, Obergfell-Fuchs & Ferdinand, 2001). De verschillen in bevindingen kunnen mogelijk worden verklaard door de verschillende vormen van slachtofferschap die in de studies werden onderzocht, evenals de uiteenlopende gevoelens van onveiligheid die daarmee gepaard gaan. Niettemin kan het voor slachtoffers van criminaliteit, overlast en verloedering zeer waardevol zijn om te weten dat er digitale buurtpreventie in hun buurt is en dat er op deze manier aandacht wordt besteed aan hun veiligheid.

Interactie met politie

Volgens Hale (1996) speelt de politie een belangrijke rol in het verminderen van onveiligheidsgevoelens. Er bestaan echter verschillende opvattingen over hoe de rol van de politie zou moeten worden ingevuld (Smulders, Spooren & Kolthoff, 2016). De politie kan zich uitsluitend richten op het bestrijden van criminaliteit, met als neveneffect een vermindering van onveiligheidsgevoelens. Daarentegen kan de politie ook direct actie ondernemen om de onveiligheidsgevoelens te verminderen. De aanwezigheid van politie op straat kan al voldoende zijn om angstgevoelens te verminderen door symbolische geruststelling (Bahn, 1974). Pridmore et al. (2018) wijzen er echter op dat dit niet altijd het geval hoeft te zijn. Een belangrijke voorwaarde voor veiligheidsgevoelens in de wijk, is dat een wijkagent actief betrokken moet zijn. Wanneer een wijkagent zich actief inzet, kan dit leiden tot een gevoel van betrokkenheid en samenwerking. Dit zorgt ervoor dat het vertrouwen in de politie wordt vergroot, omdat de politie wordt gezien als een partner bij het waarborgen van de veiligheid in de wijk (Pridmore et al., 2018). Kortom, de mate van interactie met de politie heeft een relatie met het bestaan van onveiligheidsgevoelens.

H2.2 Sociale cohesie

Sociale cohesie is een term die veelvuldig wordt gebruikt, maar waar geen duidelijke betekenis aan wordt gegeven (Kearns & Forrest, 2000). Er circuleren echter verschillende definities van sociale cohesie. Schuyt (1997) beschrijft sociale cohesie als volgt: "Sociale cohesie is de interne bindingskracht van een sociaal systeem; gezin, groep, organisatie, universiteit, stad, samenleving als geheel" (p. 18). Op deze manier wordt gesteld dat sociale cohesie gaat over de integratie binnen specifieke groepen en sociale systemen. De interne bindingskracht kan bijvoorbeeld worden versterkt door het hebben van een gemeenschappelijke vijand (Schuyt, 1997). Het bevorderen van sociale cohesie in een groep of gemeenschap kan echter ook leiden tot het creëren van scheidslijnen tussen degenen die niet beschikken over de kenmerken die de groep onderscheiden. Een voorbeeld dat Schuyt (1997) hiervan geeft, is een dorp met twee voetbalclubs. Identificatie met één club betekent automatisch uitsluiting van de andere club.

Tolsma et al. (2009) definiëren sociale cohesie op een andere manier: "De sociale harmonie die de kwaliteit van het publieke en burgerlijke leven verbetert door gevoelens van verbondenheid, participatie en vertrouwen in netwerken en burgerlijke organisaties" (p. 286). Hierbij wordt sociale cohesie op een meer abstracte manier weergegeven, waardoor het begrip ook breder wordt geïnterpreteerd. Sociale cohesie kan namelijk op verschillende schaalniveaus tot uiting komen. Dit onderzoek richt zich specifiek op sociale cohesie op buurtniveau. Het gaat om de sociale cohesie tussen bewoners van buurten die te maken hebben met digitale buurtpreventie. De deelname aan digitale buurtpreventiegroepen door burgers komt voornamelijk voort uit de behoefte om samen met elkaar én met instituties te werken aan een betere en veiligere buurt (Zoutendijk & Schram, 2020). Met name het samenwerken op buurtniveau draagt bij aan de verbetering van de buurt, waarvan de bewoners profiteren. Sociale cohesie speelt daarom een belangrijke rol in het functioneren van een buurt (Bolt & Kleinhans, 2010). Volgens Kearns & Forrest (2000) ligt de kern van sociale cohesie in het feit dat er sprake is van een samenhangende samenleving, waarin alle elementen op de een of andere manier samenkomen en bijdragen aan het welzijn van de samenleving.

Echter, de definitie die in dit onderzoek wordt gebruikt is die van Bourdieu (1986). Sociale cohesie wordt beschouwd als een complex fenomeen dat ontstaat door de interactie tussen individuen en sociale structuren. Het is niet alleen afhankelijk van gemeenschappelijke normen en waarden, maar ook van de verdeling van hulpbronnen zoals kennis, macht en economische middelen. Bourdieu (1986) benadrukt het belang van sociaal kapitaal, dat verwijst naar de voordelen die voortkomen uit sociale netwerken, wederzijdse ondersteuning en sociale bindingen. De beschrijving van Bourdieu (1986), laat zien dat sociale cohesie is opgebouwd uit meerdere dimensies. Daarom is ervoor gekozen om in dit onderzoek een aantal dimensies van sociale cohesie te onderscheiden, zodat het gemakkelijker wordt om uiteindelijk de sociale cohesie in de buurt te identificeren. Er is gekozen voor een aantal dimensies die zijn gebaseerd op de artikelen van Schuyt (1997), Kearns & Forrest (2000) en Tolsma et al. (2009). Hierbij is gekeken naar welke dimensies relevant zijn met betrekking tot eerder wetenschappelijk onderzoek naar digitale buurtpreventie. Deze drie dimensies geven een indicatie van sociale cohesie op buurtniveau en hebben een samenhang met het gebruik van digitale buurtpreventie.

Vertrouwen tussen bewoners

Vertrouwen tussen bewoners in de buurt speelt een belangrijke rol bij het opbouwen van sociale cohesie (Zoutendijk & Schram, 2020). Daarnaast draagt het bij aan het verminderen van sociale problemen en criminaliteit (Tolsma et al., 2009). Een gebrek aan vertrouwen kan leiden tot een negatieve spiraal van wantrouwen en conflicten, terwijl een hoog niveau van vertrouwen kan leiden tot meer onderlinge steun en samenwerking tussen buurtbewoners (Tolsma et al., 2009). In het kader van digitale buurtpreventie speelt de beheerder een belangrijke rol bij het samenbrengen van bewoners en het verstrekken van richtlijnen. Op deze manier kan de beheerder vertrouwen opbouwen, wat kan leiden tot meer betrokkenheid en vertrouwen tussen bewoners. Een groter vertrouwen tussen bewoners kan ook leiden tot een zekere mate van sociale controle (Zoutendijk & Schram, 2020). Bewoners zijn dan eerder geneigd om elkaar aan te spreken op problemen en/of verdachte situaties. Concrete voorbeelden van dergelijke situaties zijn onder andere het maken van foto's van verdachte auto's, kapotte verlichting, overlast veroorzakende groepen jongeren en verkeerd geplaatst huisvuil (Van Steden & Melhbaum, 2022).

Het is echter belangrijk om op te merken dat overmatige sociale controle kan leiden tot stigmatisering, racisme en discriminatie. Van Steden & Melhbaum (2022) geven bijvoorbeeld het voorbeeld van een digitale buurtpreventiegroep die alleen maar Poolse kentekens aan elkaar doorgeeft. Daarom is het van cruciaal belang dat het opbouwen van vertrouwen tussen bewoners plaatsvindt op een manier die niet leidt tot negatieve verschijnselen, zoals stigmatisering.

Sociale netwerken

Om de sociale cohesie te versterken, is het belangrijk om grote en hechte sociale netwerken te ontwikkelen (Kearns & Forrest, 2000). Bewoners kunnen hun sociale netwerk versterken door gezamenlijke belangen na te streven, zoals het beschermen van de wijk tegen ongewenste veranderingen. Echter, positieve veranderingen kunnen sneller worden geïmplementeerd in een wijk met een sterke sociale cohesie (Kearns & Forrest, 2000). In dit onderzoek wordt digitale buurtpreventie beschouwd als een positieve verandering, wat bijdraagt aan het creëren van een digitale gemeenschap die verder reikt dan alleen sociale cohesie (Van Steden & Melhbaum, 2022).

Bovendien heeft een hecht en sterk sociaal netwerk positieve effecten op het welzijn van een individu, zoals sociale contacten, minder onveiligheidsgevoelens en een gevoel van verbondenheid (Putnam, 2000). Dit onderzoek richt zich op de wijk Batau-Zuid als onderzoeksgebied, die een divers karakter heeft als het gaat om bijvoorbeeld inkomensniveaus. Hoewel het niet als een arme wijk kan worden bestempeld, zijn er wel buurten binnen de wijk die als relatief minder welvarend kunnen worden beschouwd. Volgens de literatuur hebben dergelijke buurten hechtere sociale netwerken in vergelijking met meer welvarende buurten (Small, 2007; Marcus et al., 2015).

Sociale participatie

Sociale participatie omvat de actieve betrokkenheid van individuen binnen een gemeenschap, wat zowel voor het individu als voor de groep van betekenis kan zijn (Tolsma et al., 2009). Het ontstaat wanneer bewoners samenwerken en een gevoel van betrokkenheid ervaren ten opzichte van hun buurt. Dit gebeurt door contacten met burens en deelname aan buurtactiviteiten zoals een wijkraad of bewonerscommissie, maar ook digitale buurtpreventie biedt de mogelijkheid om de buurt vorm te geven via online platformen (Zoutendijk & Schram, 2020). Daarentegen zijn fysieke ontmoetingen nog steeds essentieel voor het creëren van sociale cohesie (Seeman, 1996). Fysieke aanwezigheid en interactie bieden mogelijkheden voor het opbouwen van sociale banden, het ontwikkelen van vertrouwen en het bevorderen van een gevoel van gemeenschappelijkheid. Door face-to-face contact kunnen mensen een dieper gevoel van verbondenheid en betrokkenheid ervaren, wat bijdraagt aan het versterken van sociale relaties (Seeman, 1996).

H2.3 Relatie subjectieve veiligheid en sociale cohesie

Verschillende onderzoeken hebben aangetoond dat er een wederzijdse relatie bestaat tussen subjectieve veiligheid en sociale cohesie (Boers et al., 2008; Putnam, 2000; Skogan, 1992). Wanneer mensen elkaar kennen en begroeten, ontstaat er een gevoel van verbondenheid met de buurt, wat op zijn beurt de sociale cohesie bevordert en het gevoel van onveiligheid vermindert (Boers et al., 2008). Sociale cohesie wordt beschouwd als een belangrijke factor voor veiligheid in een buurt, aangezien een sterke sociale cohesie bijdraagt aan een veilige omgeving voor bewoners (Putnam, 2000).

Daarentegen kan een gebrek aan sociale cohesie leiden tot een verhoogd risico op criminaliteit en een lager gevoel van veiligheid (Skogan, 1992). Blokland (2009) bevestigt dit en stelt dat een gebrek aan vertrouwen in de buurt kan leiden tot een afname van sociale cohesie, wat resulteert in verminderde veiligheidsgevoelens. In onveilige buurten kunnen bewoners zich steeds meer van elkaar distantiëren, waardoor sociale structuren afbrokkelen en sociale controle afneemt (Skogan, 1992). Dit leidt tot verminderde sociale cohesie als gevolg van een lager gevoel van veiligheid. Gevoelens van onveiligheid en angst hebben een demotiverend effect op collectieve actie, sociale controle en sociale cohesie (Van Steden et al., 2010), waardoor er wantrouwen ontstaat tussen buurtbewoners. Dit bemoeilijkt samenwerking tussen bewoners en vermindert zowel sociale cohesie als het gevoel van veiligheid.

H2.4 Demografische kenmerken

De mate waarin individuen deelnemen aan digitale buurtpreventiegroepen varieert tussen verschillende demografische groepen. Onderzoek van Pridmore et al. (2018) suggereert dat er meer vrouwelijke dan mannelijke respondenten betrokken zijn bij digitale buurtpreventiegroepen. Niettemin merken de auteurs op dat vrouwen mogelijk meer geneigd zijn om deel te nemen aan enquêtes. Het onderzoek van Pridmore et al. (2018) wijst ook uit dat er meer vrouwen dan mannen actief zijn in digitale buurtpreventiegroepen. Deze ongelijkheid kan worden verklaard doordat vrouwen zich mogelijk onveiliger voelen op straat dan mannen (Davidson et al., 2016). Hierdoor zijn vrouwen waarschijnlijk eerder geneigd om deel te nemen aan digitale buurtpreventie, vanwege de veronderstelling dat er een positieve relatie bestaat tussen het gebruik van buurtpreventie en de perceptie van veiligheid.

Daarnaast valt het op dat er bijna geen deelnemers van 75 jaar en ouder zijn in buurtpreventiegroepen. Onderzoek van Pridmore et al. (2018) toont aan dat degenen die het meest gebruik maken van digitale buurtpreventie gemiddeld tussen de 40 en 55 jaar oud zijn. Een mogelijke verklaring hiervoor is dat de groep van 75 jaar en ouder minder vaardig is in het gebruik van digitale technologieën (Loos, 2010). Daarnaast is het opmerkelijk dat ook de jongvolwassenen in de leeftijdscategorie van 15-25 jaar relatief weinig deelnemen aan buurtpreventiegroepen (Van Steden & Melhbaum, 2022). Voor deze groep lijkt het gebrek aan digitalisering geen rol te spelen. Het is mogelijk dat de jongvolwassenen zich over het algemeen veiliger voelen in hun buurt dan de 75-plussers, waardoor ze geen deel uitmaken van buurtpreventiegroepen. Een andere verklaring kan zijn dat deze groep grotendeels nog bij hun ouders woont en dat een ouder familielid wel deelneemt, terwijl zijzelf dat niet doen. Kortom, zowel jongeren als ouderen blijven achter wat betreft het gebruik van digitale buurtpreventie.

H2.5 Hypothesen en conceptueel model

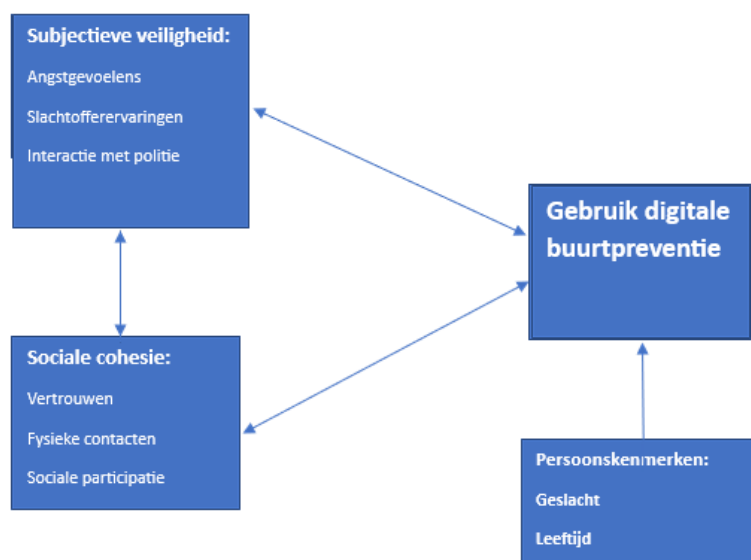
Op basis van de gevonden literatuur zijn er hypothesen opgesteld, waarbij er door middel van een kwantitatief onderzoek, antwoord kan worden gegeven op de hoofd- en deelvragen. In tabel 2.1 staan de hypothesen in het schema:

Tabel 2.1: Hypotheseschema (Eigen bewerking, 2023).

HYPOTHESENUMMER	HYPOTHESE
1	Er is een negatief verband tussen het geslacht en het gebruik van digitale buurtpreventie
2	Er is een positief verband tussen leeftijd en het gebruik van digitale buurtpreventie
3	Angstgevoelens hebben een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie
4	Slachtofferervaringen hebben een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie
5	Interactie met de politie heeft een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie
6	De aanwezigheid van een sociaal netwerk in de buurt heeft een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie
7	Vertrouwen tussen bewoners in de buurt zorgt voor een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie
8	Sociale participatie in de buurt heeft een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie
9	Een grote mate van sociale cohesie heeft een positieve invloed op de subjectieve veiligheid

Uit de theorie is gebleken dat subjectieve veiligheid en sociale cohesie complexe en multidimensionale begrippen zijn. Om het doel van dit onderzoek te kunnen behalen, wordt gekeken naar de relatie tussen sociale cohesie en de subjectieve veiligheid en de bijdrage van deze twee concepten aan het gebruik van digitale buurtpreventie. Het conceptuele model dat in dit onderzoek wordt gebruikt, toont een tweerichtingsverband tussen de onafhankelijke variabelen, namelijk sociale cohesie en subjectieve veiligheid, en de afhankelijke variabele, het gebruik van digitale buurtpreventie (Figuur 2.1). Dit houdt in dat sociale cohesie en subjectieve veiligheid verband houden met het gebruik van digitale buurtpreventie (Pridmore et al., 2018; Van Steden & Melhbaum, 2022; Zoutendijk & Schram, 2020). Daarnaast is een tweerichtingsverband tussen subjectieve veiligheid en sociale cohesie. Dit duidt op een wederzijdse relatie, waar ook in de literatuur aanwijzingen zijn gevonden (Blokland, 2009; Putnam, 2000; Skogan, 1992). Deze relatie zal in hoofdstuk 5 worden getoetst. Bovendien is er een pijl van persoonskenmerken naar het gebruik van digitale buurtpreventie. Dit suggereert dat, volgens de literatuur, de specifieke kenmerken van een persoon van invloed kunnen zijn op het al dan niet gebruikmaken van digitale buurtpreventie (Pridmore et al., 2018; Van Steden & Melhbaum, 2022).

Figuur 2.1: Conceptueel model (eigen bewerking, 2023).

H3 Methode

In dit hoofdstuk wordt de methodologie in dit onderzoek besproken. De keuze voor de methode, beschrijving van het onderzoeksgebied, operationalisatie van de constructen, de steekproeftrekking en de betrouwbaarheid en validiteit van het onderzoek komen hier aan bod.

H3.1 Keuze methode

Dit onderzoek richt zich op het onderzoeken van de relatie tussen digitale buurtpreventie (afhankelijke variabele) en subjectieve veiligheid en sociale cohesie (onafhankelijke variabelen). Door middel van kwantitatief onderzoek kunnen statistische analyses worden uitgevoerd en relaties tussen verschillende variabelen worden onderzocht, zoals het verbanden tussen digitale buurtpreventie en leeftijd. Om uitspraken te kunnen doen op basis van grote aantallen, is gekozen om een enquête te verspreiden onder 2000 bewoners (Scheepers & Tobi, 2021). Hiervoor is gekozen, gezien de subjectieve aard van veiligheid en de variabiliteit van sociale cohesie tussen individuen en buurten. Door deze manier van onderzoeken kan er inzicht worden verkregen in hoe veilig en verbonden mensen zich voelen in de buurt. De resultaten van dit onderzoek kunnen relevant zijn voor andere wijken met vergelijkbare contextuele factoren, en kunnen bijdragen aan het verbeteren van de subjectieve veiligheid en sociale cohesie onder bewoners. Om een kwantitatieve benadering te hanteren, is er gekozen voor het gebruik van een online enquête.

H3.2 Keuze en beschrijving onderzoeksgebied

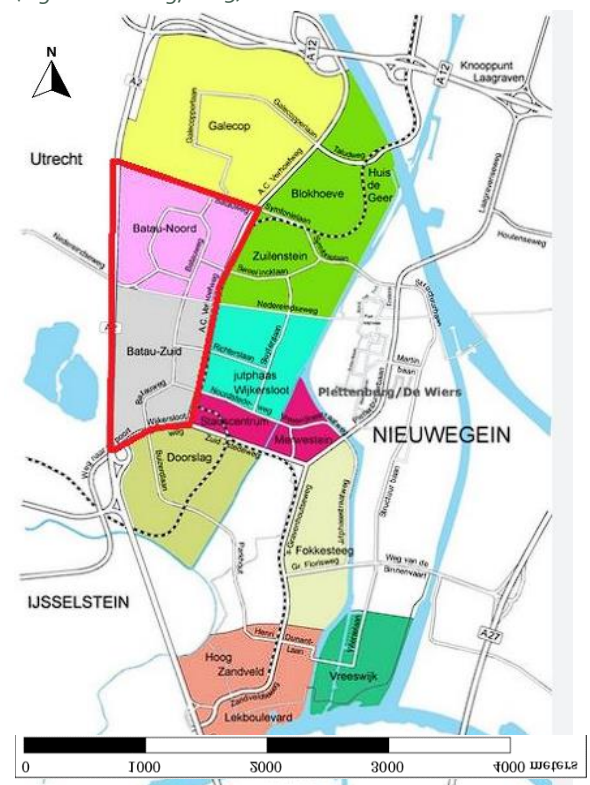
Dit onderzoek richt zich specifiek op de wijk Batau in Nieuwegein. Figuur 3.1 toont de locatie van de wijk. Batau is verdeeld in Batau-Noord en Batau-Zuid. De keuze voor Batau-Zuid is gebaseerd op de analyse van de recente geregistreerde misdaadcijfers. Uit deze analyse blijkt dat Batau-Noord tussen december 2022 en februari 2023 in totaal 61 geregistreerde misdaden had, terwijl Batau-Zuid er 103 telde (Allcijfers, z.d.).

Bovendien is het aantal misdrijven per 1000 inwoners in Batau-Zuid relatief hoog, met 21,88 misdrijven van het type 'diefstal' per 1000 inwoners (Allcijfers, z.d.). Door te kiezen voor Batau-Zuid als onderzoeksgebied, wordt een wijk geselecteerd waar bewoners een hoog percentage onveiligheidsgevoelens ervaren (47%). Dit biedt de gemeente ruime mogelijkheden om te streven naar een verlaging van dit percentage. In dit opzicht kan digitale buurtpreventie mogelijk een rol spelen.

De keuze voor de wijk Batau werd gebaseerd op een artikel gepubliceerd door het AD in 2020. Volgens het artikel behoort Batau tot een van de drie probleemwijken in de provincie Utrecht. Zoals eerder vermeld in hoofdstuk 1, heeft Batau te maken met diverse problemen die van invloed zijn op het gevoel van veiligheid. De gemeente beschouwt buurtpreventie als een belangrijk middel om zowel de sociale samenhang te verbeteren als de perceptie van veiligheid (AD, 2020; Gemeente Nieuwegein, 2020).

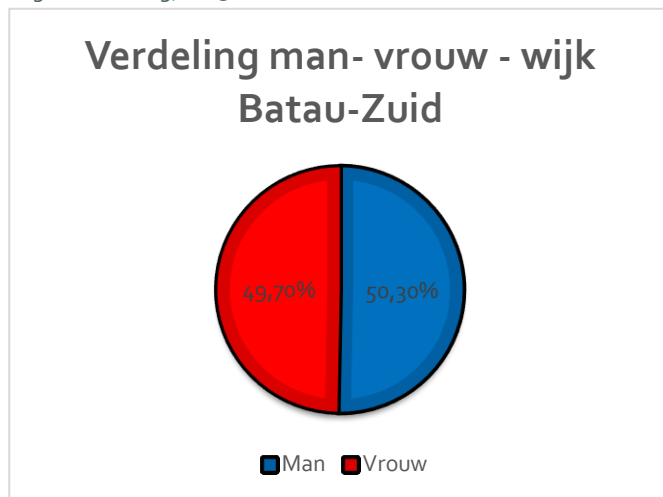
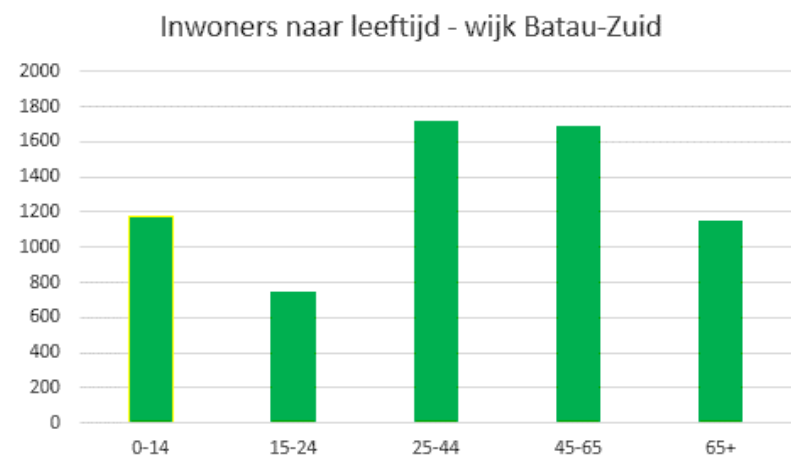
Batau-Zuid is een wijk gelegen tussen Utrecht en IJsselstein in de gemeente Nieuwegein. Volgens het CBS (2022) telt de wijk 6.490 inwoners. Het aantal mannen (3265) is iets hoger dan het aantal vrouwen (3225) in de wijk. De verdeling van de inwoners over verschillende leeftijdsgroepen is niet gelijkmatig. De grootste leeftijdsgroep bevindt zich in de leeftijdscategorie van 25-44 jaar (26,5%), terwijl de kleinste groep in de leeftijd van 15-24 jaar valt (11,5%). Figuur 3.2 toont de verdeling van

Figuur 3.1: Ligging de wijk Batau-Noord en Batau-Zuid (Eigen bewerking, 2023).

mannen en vrouwen en de leeftijdsgroepen van inwoners in Batau-Zuid. Er zijn in totaal 2.700 huishoudens in de wijk. Uit gegevens van Allecijfers (z.d.) blijkt dat het opleidingsniveau van inwoners tussen de 15 en 75 jaar voornamelijk "middelbaar" is (42,5%). Een groter percentage heeft een lager opleidingsniveau (32,5%) dan een hoger opleidingsniveau (25%).

Figuur 3.2 : Geslacht- en leeftijdsverdeling van inwoners van Batau-Zuid (Eigen bewerking, 2023).

Verder zijn van de 2692 panden in Batau-Zuid er 2580 gebouwd in de periode 1970-1980. De overige 112 panden zijn gebouwd in 1980-1990. Hierbij hebben 2628 panden een woonfunctie (Allecijfers, z.d.). Bovendien is 98% van de woningen bewoond, en maar 2% onbewoond. Het type woning dat het meest voorkomt is een eengezinswoning (74%) en meergezinswoningen komen minder voor (26%). De gemiddelde WOZ-waarde is de afgelopen jaren sterk gestegen, zoals dat geldt voor bijna héél Nederland (CBS, 2019). De gemiddelde woningwaarde in de wijk Batau-Zuid is met €84.000 toegenomen van €221.000 in 2013 tot €305.000 in 2022 (Allecijfers, z.d.).

H3.3 Data-verzameling

De onderzoekseenheden van dit onderzoek zijn de bewoners van de wijk Batau-Zuid in Nieuwegein. Het onderzoek is op een kwantitatieve manier uitgevoerd, waarbij er enquêtes zijn verspreid gedurende de periode van 15 tot 19 mei 2023. Dit is gedaan door zowel aan de deur samen met de respondenten de enquête in te vullen in persoon, als door het achterlaten van een digitale enquête/uitnodigingsbriefje (bijlage B). Het persoonlijk invullen van de enquête met de respondent biedt voordelen, zoals de mogelijkheid voor respondenten om vragen te stellen en eventuele onduidelijkheden weg te nemen. Bovendien kan hierdoor vertrouwen worden opgebouwd, wat kan resulteren in een hoger responspercentage. Een nadeel kan echter zijn dat respondenten minder tijd hebben om na te denken over hun antwoorden en mogelijk sociale wenselijke antwoorden geven (Scheepers & Tobi, 2021). Daarnaast bestaat de mogelijkheid dat respondenten niet overtuigd worden van de goede intenties van het onderzoek en daarom niet willen deelnemen. Een mogelijkheid om hiermee om te gaan is om de bewoners te informeren over de doeleinden van dit onderzoek en hen aan te bieden om de resultaten na afloop van het onderzoek toe te sturen. In de praktijk is gebleken dat er vooral positieve interactie plaatsvond, waarbij ongeveer 35 respondenten na afloop van het onderzoek de resultaten toegestuurd willen hebben. Opvallend was dat een deel van de bewoners nog niet bekend was met het fenomeen digitale buurtpreventie, waardoor dat uitgelegd moest worden.

Daarnaast waren 52 van de 200 bewoners waar aangebeld is, niet thuis. In deze situatie is er een flyer achtergelaten met een link en QR-code naar de online enquête. Door deze twee varianten aan te bieden, wordt het respondenten zo gemakkelijk mogelijk gemaakt om de enquête in te vullen. De flyer bevat naast de QR-code ook andere informatie die het vertrouwen van de respondenten bevordert, zoals de contactgegevens van de onderzoeker, doelstelling van het onderzoek en informatie over de omgang met de verzamelde gegevens.

Vragen in enquête

De enquête is opgebouwd uit verschillende typen vragen. Allereerst worden de persoonskenmerken van de respondent gevraagd. Daarna volgen de vragen die betrekking hebben op de concepten 'Subjectieve veiligheid' en 'Sociale cohesie'. In de enquête wordt gebruik gemaakt van Likertschalen, waarmee meningen en attitudes van respondenten kunnen worden gemeten (Scheepers & Tobi, 2021). De vragen zijn geformuleerd als stellingen, waarbij de antwoordopties bestaan uit een 5- of 7-puntsschaal (Scheepers & Tobi, 2021). Voor dit onderzoek is gekozen om te werken met een bipolaire schaal, waarbij de volgende opties worden aangeduid: 'Zeer oneens' (1), 'Oneens' (2), 'Niet eens/niet oneens' (3), 'Eens' (4) en 'Zeer eens' (5). Daarnaast zijn er ook open vragen gesteld, zowel dichotome vragen als vragen met een open antwoordkeuze. Deze vragen hebben voornamelijk betrekking op de persoonskenmerken van de respondent.

H3.4 Operationalisatie

Om de hoofdvraag te kunnen beantwoorden en het onderzoek te kunnen uitvoeren moeten de hypothesen worden getoetst. Dit concepten waaruit de hypothesen voortvloeien en die in het theoretisch kader (H2) zijn behandeld, zijn in tabel 3.1 en tabel 3.2 geoperationaliseerd. Hierdoor wordt er data verzameld die statistisch toetsbaar is. In bijlage A is de volledige enquête te vinden.

In dit onderzoek wordt de afhankelijke variabele 'digitale buurtpreventie' onderzocht. Om digitale buurtpreventie te operationaliseren, is er gekozen om het gebruik van een buurtpreventieapp als maatstaf te hanteren. Deze keuze zorgt voor een concrete en meetbare indicator van betrokkenheid bij digitale buurtpreventie. Door te kijken naar het wel/niet gebruik van de app, kan er objectief worden vastgesteld of individuen actief deelnemen aan digitale buurtpreventie. Dit kan vervolgens worden gekoppeld aan aspecten van de onafhankelijke variabele.

Concept 'Subjectieve veiligheid'

Om de hoofdvraag te kunnen beantwoorden, zal het concept 'subjectieve veiligheid' worden opgesplitst in drie variabelen: interactie met de politie, angstgevoelens en slachtofferervaringen.

Om de variabele 'angstgevoelens' af te leiden, zijn de vragen in de enquête gebaseerd op zowel de vragenlijst van de Veiligheidsmonitor (2023) als literatuur (Boers, Van Steden & Bouttelier, 2008; Hardyns & Pauwels, 2012; Ross & Jang, 2000). In de Veiligheidsmonitor is er een specifiek onderdeel gewijd aan veiligheidsbeleving, waarin verschillende vragen worden gesteld. Uit dit onderdeel zijn drie vragen geselecteerd die betrekking hebben op angstgevoelens: *'onveilig voelen bij 's avonds op straat lopen'*, *'s avonds niet opendoen'* en *'omlopen om plekken te vermijden'*. Zo stellen Hardyns & Pauwels (2012) dat angstgevoelens kunnen leiden tot vermijdingsgedrag ten aanzien van bepaalde plekken, zoals parken, winkelcentra, of zelfs specifieke buurten. Daarnaast kan een omgeving met slecht verlichte straten ervoor zorgen dat mensen zich niet veilig voelen in de avond (Boers, Van Steden & Bouttelier, 2008). Het kan zelfs voorkomen, dat bewoners door overlast in de buurt, aarzelen om niet open te doen (Ross & Jang, 2000).

De vragen die zijn gebruikt in de enquête om de variabele 'slachtofferervaringen' af te leiden, zijn gebaseerd op vragen uit de National Crime Victimization Survey (NCVS) en literatuur (Boers, Van Steden & Bouttelier, 2008; Wilcox Rountree 1998). Om de variabele meetbaar te maken, is er specifiek gefocust op drie aspecten: *'Bang om zelf slachtoffer te worden'*, *'Ongerust bij een onveilige situatie'* en *'Niet 's avonds naar buiten durven'*. Uit de literatuur blijkt namelijk dat mensen die eerder slachtoffer zijn geweest, meer geneigd zijn om de kans opnieuw slachtoffer te worden hoger in te schatten dan mensen zonder dergelijke ervaringen (Wilcox Rountree, 1998). Daarnaast kunnen mensen zich ongerust voelen wanneer er zich een onveilige situatie in de buurt voordoet (Wilcox Rountree, 1998). Bovendien spelen situationele kenmerken een rol, waarbij mensen zich eerder onveilig kunnen voelen op een bepaalde locatie als er associaties zijn met een vergelijkbare gebeurtenis in dezelfde situatie (Boers, Van Steden & Bouttelier, 2008; Wilcox Rountree 1998).

De vragen die zijn gebruikt in de enquête om de variabele 'interactie met politie' af te leiden, zijn gebaseerd op literatuur van Bahn (1974), Krieg et al. (2023) en Smulders, Spooren & Kolthoff (2016). Om de variabele meetbaar te maken, is er gefocust op drie aspecten: *'Regelmatig contact met de politie'*, *'Ervaring met politie'* en *'Veiligheidsgevoel bij politie'*. Smulders, Kolthoff & Spooren (2016) concluderen dat het hebben van communicatie een belangrijke rol speelt in de relatie tussen wijkagent en bewoner. Bahn (1974) stelt dit nog abstracter, en gaat ervan uit dat de aanwezigheid van politie op straat al angstgevoelens doet verminderen door symbolische geruststelling. Echter, dit hoeft niet altijd zo te zijn (Krieg et al., 2023). Volgens Krieg et al. (2023) kan dit ook andersom werken. De aanwezigheid van politie op straat kan leiden tot een angstiger gevoel. Bovendien stellen Krieg et al. (2023) dat de ervaring met de politie niet voor alle bevolkingsgroepen hetzelfde

is. Dit komt naar voren in de constatering dat adolescenten met een migratieachtergrond minder vertrouwen hebben in de politie dan jongeren zonder migratieachtergrond.

Concept 'Sociale cohesie'

Het concept 'sociale cohesie' is opgesplitst in drie variabelen. Deze variabelen zijn vertrouwen, fysieke contacten en sociale participatie. Uit de literatuur is gebleken dat deze variabelen een relatie hebben met digitale buurtpreventie. Net zoals het construct 'subjectieve veiligheid' zal dit construct op dezelfde manier worden getoetst, namelijk met drie vragen per variabele.

De vragen in de enquête die zijn gebruikt om de variabele 'vertrouwen' af te leiden, zijn gebaseerd op literatuur van Tolsma et al. (2009), Van Steden & Melhbaum (2022) en Zoutendijk & Schram (2020). Om de variabele meetbaar te maken, is er gevraagd naar: '*Vertrouwen tussen bewoners*', '*Ondersteuning van bewoners*' en '*Bedoelingen van bewoners*'. Tolsma et al. (2019) stellen dat vertrouwen tussen bewoners van groot belang is bij het opbouwen van sociale cohesie, en dat een hoog niveau van vertrouwen kan leiden tot meer onderlinge ondersteuning van bewoners. Daarnaast kunnen digitale gemeenschappen zorgen voor een hogere mate van vertrouwen tussen bewoners (Van Steden & Melhbaum, 2022; Zoutendijk & Schram, 2020).

De vragen in de enquête die zijn gebruikt om de variabele 'sociaal netwerk' af te leiden, zijn gebaseerd op literatuur van Kearns & Forrest (2000), Marcus et al. (2015) en Small (2007). Om de variabele meetbaar te maken, is er gevraagd naar: '*Regelmatig contact met buurtbewoners*', '*Kennen van buurtbewoners*' en '*Steun van buurtbewoners*'. Kearns & Forrest (2000) stellen dat het hebben van uitgebreide en sterke sociale netwerken de sociale cohesie bevordert. Regelmatig contact met buurtbewoners kan helpen in het opbouwen van deze sociale netwerken. Daarnaast suggereren Marcus et al. (2015) en Small (2007) dat bewoners in arme buurten over het algemeen kleinere sociale netwerken hebben, maar wel meer steun ervaren van buurtbewoners, waardoor deze groep in zekere zin afhankelijk is van die steun. Het hebben van een sociaal netwerk in armere buurten is daarom erg belangrijk.

De vragen die zijn gesteld om 'sociale participatie' af te leiden, zijn gebaseerd op literatuur van Dekker & Bolt (2005), Letki (2008), Seeman (1996) en Tolsma et al. (2009). Om de variabele meetbaar te maken, is er gevraagd naar: 'Deelname aan activiteiten', 'Participatie in een wijknetwerk' en 'Samenwerken met andere bewoners aan een betere buurt'. Volgens Tolsma et al. (2009) kan betrokkenheid tussen bewoners worden vergroot door het organiseren van buurtactiviteiten, zoals een wijkraad of, in dit geval, een wijknetwerk (Wijknetwerk Batau-Zuid). Daarnaast zorgt samenwerken met andere bewoners aan het verbeteren van de buurt ervoor dat bewoners elkaar ontmoeten en deelnemen aan activiteiten, wat leidt tot sociale cohesie (Seeman, 1996).

Tabel 3.1: Operationalisatietabel twee onafhankelijke variabelen

Hypothese	Onafhankelijke variabele & meetschaal	Vraag enquête	Onafhankelijke variabele & meetschaal	Vraag enquête	Toets
Een grote mate van sociale cohesie heeft een positieve invloed op de subjectieve veiligheid	Subjectieve veiligheid Interval (likert)	9,10,11,12,13,14,15,16,17,18	Sociale cohesie Interval (likert)	19,20,21,22,23,24,25,26,27	Correlatietoets

Tabel 3.2: Operationalisatietabel (Eigen bewerking, 2023).

HYPOTHESEN	Onafhankelijke variabele & meetschaal	Vraag enquête	Afhankelijke variabele & meetschaal	Vraag enquête	Toets
Slachtofferervaringen hebben een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie	Slachtofferervaringen Interval (likert)	15,16,17	Digitale buurtpreventie Nominaal (dichotoom)	7	Logistische regressie
Angstgevoelens hebben een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie	Angstgevoelens Interval (likert)	9,10,11	Digitale buurtpreventie Nominaal (dichotoom)	7	Logistische regressie
Interactie met de politie heeft een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie	Interactie met politie Interval (likert)	12,13,14	Digitale buurtpreventie Nominaal (dichotoom)	7	Logistische regressie
Vertrouwen van bewoners in de buurt zorgt voor een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie	Vertrouwen Interval (likert)	25,26,27	Digitale buurtpreventie Nominaal (dichotoom)	7	Logistische regressie
De aanwezigheid van een sociaal netwerk in de buurt heeft een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie	Sociaal netwerk Interval (likert)	19,20,21	Digitale buurtpreventie Nominaal (dichotoom)	7	Logistische regressie
Sociale participatie in de buurt heeft een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie	Sociale participatie Interval (likert)	22,23,24	Digitale buurtpreventie Nominaal (dichotoom)	7	Logistische regressie
Er is een negatief verband tussen het geslacht en het gebruik van digitale buurtpreventie	Geslacht Interval (dummy)	1	Digitale buurtpreventie Nominaal (Dichotoom)	7	Logistische regressie
Er is een positief verband tussen leeftijd en het gebruik van digitale buurtpreventie	Leeftijd Ratio	2	Digitale buurtpreventie Nominaal (Dichotoom)	7	Logistische regressie

Persoonskenmerken

De persoonskenmerken zijn onderdeel in dit onderzoek om te kijken of bewoners van de wijk Batau-Zuid wel of niet gebruikmaken van digitale buurtpreventie. In tabel 3.3 zijn de persoonskenmerken, enquêtevraag en wetenschappelijke literatuur die gebruikt zijn te zien.

Tabel 3.3: Operationalisatie persoonskenmerken

Persoonskenmerk	Vraag enquête	Wetenschappelijke literatuur
Geslacht	1	Pridmore et al. (2018)
Leeftijd	2	Pridmore et al. (2018), Van Steden & Melhbaum (2022) en Loos (2010)

H3.5 Steekproeftrekking & representativiteit

Voor het uitvoeren van de enquête is een steekproef getrokken uit de populatie van huishoudens in Batau-Zuid. Om ervoor te zorgen dat het onderzoek representatief is, is er een steekproefkader opgesteld waarin alle adressen in Batau-Zuid zijn opgenomen. Dit steekproefkader is samengesteld met behulp van de website Postcodebijadres (z.d.), waarbij een lijst is gemaakt van alle adressen binnen het onderzoeksgebied. Om een zo hoog mogelijk responspercentage te bereiken, is ervoor gekozen om zowel aan de deur te enquêteren als enquêtes via de brievenbus te verspreiden. Over het algemeen levert het enquêteren aan de deur een hoger responspercentage op dan enkel het verspreiden van enquêtes via de brievenbus (Surveyanyplace, 2017). Dit heeft te maken met de interactie die kan plaatsvinden met de respondent.

Hoewel het moeilijk is om een exact responspercentage te voorspellen, wordt geschat dat het enquêteren aan de deur een respons van ongeveer 20 procent zal opleveren. Het verspreiden van enquêtes via de brievenbus zal naar verwachting een respons van ongeveer 5 procent opleveren. Er zullen in totaal 200 adressen aan de deur worden bezocht, wat zou moeten resulteren in een respons van 40 personen. Daarnaast zullen er nog 1800 enquêtes via de brievenbus worden verspreid, wat een verwachte respons van 90 personen zou moeten opleveren. Op basis van de verwachtingen zouden er 130 reacties moeten worden verkregen. De operationele populatie bedraagt in dit onderzoek $1800 + 200 = 2000$ huishoudens.

Daarnaast worden enkel de adressen uit de steekproef benaderd om mee te doen aan de enquête. Dit moet zorgvuldig gebeuren, anders is er niet sprake van een aselechte steekproef. Wanneer het ene huis niet opendoet voor een enquêtering aan de deur, is het niet de bedoeling dat dan maar de burens worden geënquêteerd. De steekproef is representatief voor de bevolking van Batau-Zuid, omdat er van tevoren met een *Random Number Generator* aselekt een steekproef is getrokken. Hierin had ieder adres evenveel kans had om getrokken te kunnen worden.

Echter, een potentieel risico dat van invloed kan zijn op de representativiteit van de populatie is gerelateerd aan het onderzoeksthema. Het kan zijn dat individuen die zich persoonlijk betrokken voelen bij een enquête over subjectieve veiligheid eerder geneigd zijn om deel te nemen. Dit kan voortkomen uit hun eigen (negatieve) ervaringen. Als gevolg hiervan kan er een vertekening ontstaan in de representatie van de werkelijkheid, waarbij voornamelijk bewoners met negatieve ervaringen worden vertegenwoordigd (Lub & de Leeuw, 2019). Bovendien hebben gebruikers van digitale buurtpreventie mogelijk een hogere bereidheid om deel te nemen aan het onderzoek, aangezien deze groep actiever betrokken is in de buurt (Lub & de Leeuw, 2019). Dit kan leiden tot een vertekening in de steekproef, waarbij de mening en ervaringen van deze groep prominenter aanwezig zullen zijn. Hier kan mee worden omgegaan door in de enquête te vragen naar het wel of

niet gebruikmaken van digitale buurtpreventie. Op deze manier kan inzicht worden verkregen in de groep mensen die gebruikmaakt van digitale buurtpreventie.

H3.5 Betrouwbaar & validiteit

Het gebruik van de enquête

Voor dit onderzoek zijn online enquêtes gebruikt, die zowel via de brievenbus zijn achtergelaten als in persoon met de onderzoeker zijn ingevuld via een telefoon. Het enquêteprogramma *Qualtrics* is hiervoor gebruikt. Om betrouwbare en valide conclusies en aanbevelingen te kunnen trekken op basis van de resultaten, is het belangrijk dat de enquête betrouwbaar en valide is (Saleh & Bista, 2017). Betrouwbaarheid wordt gewaarborgd door de vragenlijst op een consistente manier af te nemen om fouten te voorkomen tijdens de data-analyse. Voor validiteit is het essentieel dat de begrippen op de juiste manier zijn geoperationaliseerd, zodat de meting daadwerkelijk de beoogde resultaten oplevert (Saleh & Bista, 2017). Er zijn echter ook nadelen verbonden aan het gebruik van enquêtes. Zo kunnen enquêtes nooit de gevoelens van een respondent voor de volle honderd procent accuraat overbrengen (Surveyanyplace, 2017). Bovendien kunnen gezichtsuitdrukkingen, lichaamstaal en reacties niet worden geanalyseerd, waardoor waardevolle data mogelijk gemist kunnen worden (Scheepers & Tobi, 2021). Door face-to-face enquêteren aan de deur kan dit gedeeltelijk worden gecompenseerd.

Betrouwbaarheid van de gevonden data

Na het verzamelen van de data via online enquêtes, wordt deze geanalyseerd met behulp van SPSS (H₄). Het uitgangspunt is dat respondenten naar waarheid antwoorden geven op de vragen en geen sociaal wenselijke antwoorden geven. Het is in dit onderzoek belangrijk dat de respondenten eerlijk antwoord geven over de mate van sociale cohesie en subjectieve veiligheid in hun eigen buurt. Bij vragen zoals *'Ik vertrouw de bewoners in de buurt?'* kan er sprake zijn van sociaal wenselijke antwoorden. Om dit te voorkomen, is bij het opstellen van de enquêtevragen extra aandacht besteed aan neutraliteit. De vragen zijn niet suggestief en/of sturend gesteld. Ook zijn er geen vage of algemene termen gebruikt. Hierdoor zijn de vragen zo objectief mogelijk geformuleerd.

Bovendien hebben respondenten de mogelijkheid om de enquête anoniem in te vullen, wat kan helpen om de druk van sociaal wenselijke antwoorden te verminderen (Scheepers & Tobi, 2021). Desondanks blijft er altijd een risico op sociaal wenselijke antwoorden, omdat mensen graag gewaardeerd en geaccepteerd willen worden (Scheepers & Tobi, 2021). Deze sociaal wenselijke antwoorden kunnen echter in strijd zijn met de werkelijke gevoelens van de respondenten. Om hiermee om te gaan wordt er benadrukt dat mensen zo eerlijk mogelijk antwoord moeten proberen te geven.

Privacy van de respondenten

Bij kwantitatief wetenschappelijk onderzoek zijn privacy en anonimiteit belangrijke ethische overwegingen. In dit onderzoek is er speciale aandacht besteed aan het beschermen van de privacy en anonimiteit van de respondenten. Op de flyer is een uitleg opgenomen waarin wordt beschreven hoe de data zal worden behandeld. Hierin worden ook duidelijk de doelen van het onderzoek en het gebruik van de verzamelde gegevens toegelicht. De verzamelde gegevens worden veilig opgeslagen en niet gedeeld met derden. In de online enquêtes wordt niet gevraagd naar de naam en het adres van de respondent, waardoor het onderzoek bij voorbaat geen privacygevoelige informatie verzamelt. Deze maatregelen kunnen het vertrouwen van potentiële respondenten vergroten en de bereidheid om deel te nemen aan het onderzoek bevorderen. Het waarborgen van de anonimiteit van de respondent is belangrijk om een zo hoog mogelijke responsratio te bereiken (Scheepers & Tobi, 2021)

H4 Beschrijving responsgroep

Er hebben 105 respondenten gereageerd op de enquête, waarvan 96 enquêtes volledig zijn ingevuld. De 9 antwoorden die niet volledig zijn ingevuld, zullen niet meegenomen worden in de analyse. Om een beschrijving te geven van deze respondenten, zijn de antwoorden geëxporteerd naar het programma SPSS. Met SPSS kunnen er beschrijvende en toetsende statistiek worden ingezet om data weer te kunnen geven. In deze paragraaf zal de responsgroep beschreven worden met behulp van beschrijvende statistiek.

4.1 Responsgroep

Geslacht

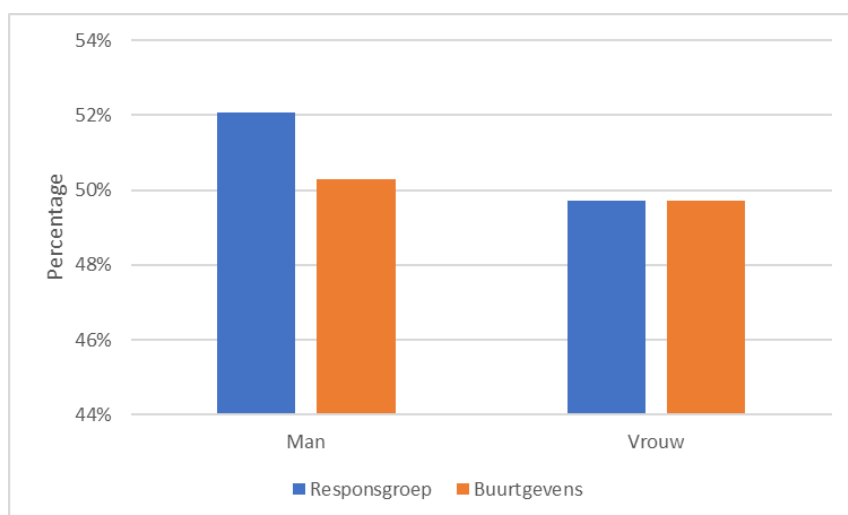
Van de 96 respondenten zijn er 50 man, wat meer dan de helft van de respondenten vertegenwoordigt, namelijk 52,08%. Daarnaast zijn er 46 vrouwen, wat neerkomt op 47,92% van de responsgroep. Er zijn geen respondenten die aangeven anders te zijn, en de antwoordoptie 'wil ik niet zeggen' is ook niet gebruikt. Voor een gedetailleerd overzicht hiervan, raadpleeg tabel 4.1.

Tabel 4.1: Frequentietabel van geslacht respondenten (Eigen bewerking, 2023).

Geslacht	Frequentie	Percentage
Man	50	52,08%
Vrouw	46	47,92%
Anders	0	0%
Wil ik niet zeggen	0	0%
Totaal	96	100%

De responsgroep vertegenwoordigt niet de gehele populatie van Batau-Zuid. Daarom zullen hieronder de gegevens van de responsgroep worden vergeleken met buurtgegevens van het CBS (2022). In de buurtgegevens van het CBS (2022) komt de totale populatie van Batau-Zuid neer op 6490 inwoners. Hiervan zijn de mannen (50,30%) iets in de meerderheid. In de responsgroep is er ook een meerderheid te zien van het aantal mannen (52,08%). Het aantal vrouwen in onze responsgroep is zowel in de cijfers van het CBS (49,70%) als in onze enquête, iets ondervertegenwoordigd (47,92%). In Figuur 4.1 is een vergelijking te zien tussen de gegevens over geslacht uit de responsgroep en cijfers van het CBS (2022).

Figuur 4.1: Vergelijking geslacht CBS (2022) en responsgroep (Eigen bewerking, 2023)

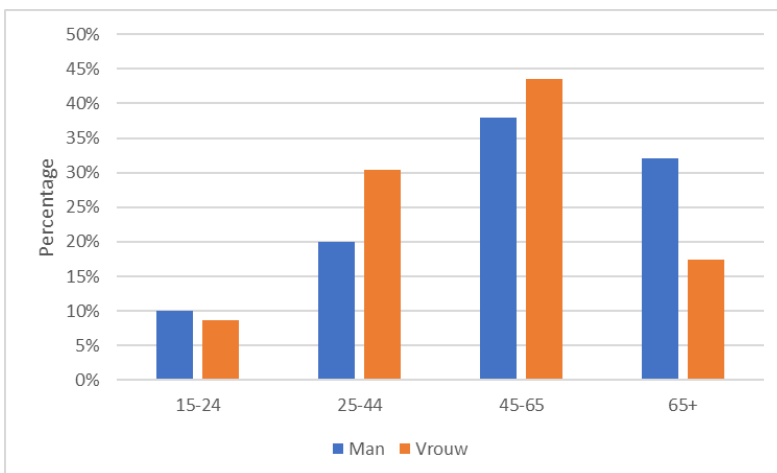

Leeftijd

De respondenten variëren in leeftijd van 15 tot 78 jaar. De gemiddelde leeftijd bedraagt 51,56 jaar, met een standaarddeviatie van 17,06 jaar. Om de leeftijden van de respondenten te vergelijken met de gegevens van het CBS (2022), is ervoor gekozen om te werken met leeftijdscategorieën. Dit is nodig omdat het CBS ook gebruikmaakt van deze categorieën, anders zou een vergelijking niet mogelijk zijn. Uit de analyse van de enquêtegegevens blijkt dat de leeftijdscategorie 45-65 jaar het meest voorkomt, met een percentage van 40,60%. Dit in tegenstelling tot de populatiecijfers van het CBS (2022), waar deze categorie 26,04% vertegenwoordigt. Bovendien is het aandeel respondenten van 65 jaar en ouder relatief groot (25%), ondanks dat deze groep niet volledig "digivaardig" is (Loos, 2010). Digivaardigheid verwijst naar de vaardigheden van mensen om digitale apparaten te gebruiken, zoals computers, tablets of mobiele telefoons. Personen met beperkte digitale vaardigheden hebben moeite met onder andere het zoeken en begrijpen van websites, het begrijpen van uitnodigingsmails en het scannen van QR-codes.

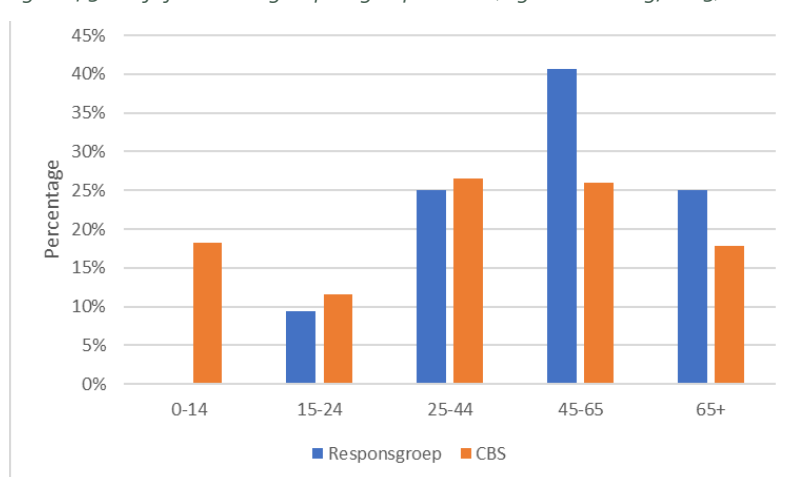
Daarnaast valt op dat het aandeel respondenten in de leeftijdscategorie 15-24 jaar relatief klein is (9,40%). Bij deze groep kan ervan worden uitgegaan dat digivaardigheid geen probleem is. Mogelijk spreekt het onderwerp van het onderzoek deze groep minder aan. Ten slotte zijn er geen respondenten in de leeftijdscategorie 0-14 jaar, wat logisch is aangezien de enquête niet op deze leeftijdsgroep gericht is. Figuur 4.2 geeft een visuele weergave van de leeftijdsverdeling.

Figuur 4.2: Leeftijdsverdeling responsgroep (Eigen bewerking, 2023)

Figuur 4.3 toont de vergelijking tussen de leeftijdsverdeling en de geslachtsverdeling. Opvallend is dat vrouwen iets oververtegenwoordigd zijn (43,48% vrouwen tegenover 38% mannen) in de leeftijdscategorie 45-65 jaar. Daarentegen is er een omgekeerd beeld te zien in de leeftijdscategorie 65+. Hier bedraagt het aandeel mannen 32% en vrouwen 17,39%. Het CBS (2022) geeft geen informatie over de leeftijdsverdeling per geslacht, waardoor een vergelijking tussen de responsgroep en de populatiecijfers niet mogelijk is.

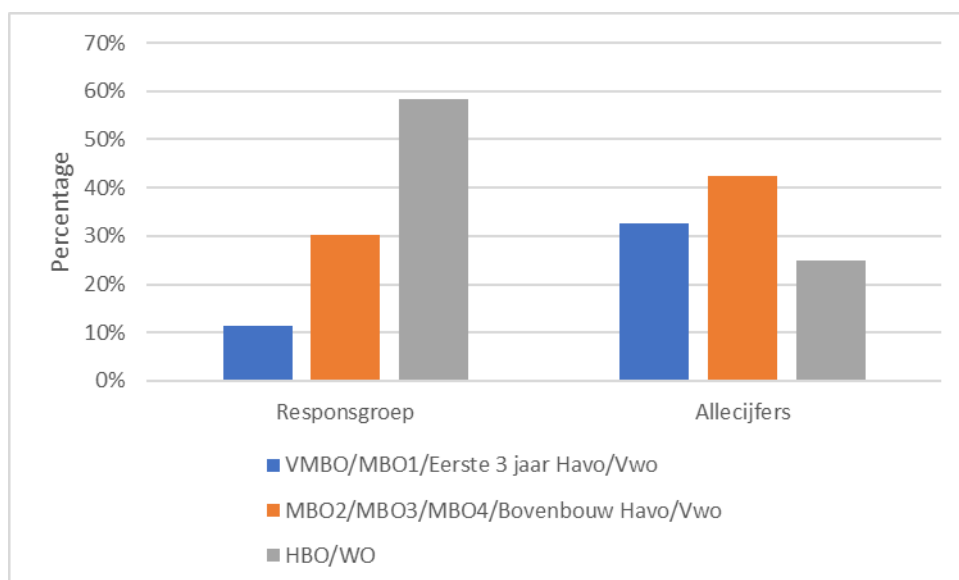
Figuur 4.3: Leeftijdsverdeling responsgroep en CBS (Eigen bewerking, 2023)

Opleidingsniveau

Het opleidingsniveau van de responsgroep vertoont geen gelijkmatige verdeling, zoals te zien is in figuur 4.4. Uit de analyse blijkt dat 58,30% van de respondenten een HBO/WO-opleiding heeft gevolgd, wat als hoog onderwijs wordt beschouwd. Ter vergelijking heeft 11,50% VMBO/MBO1/Eerste 3 jaar Havo/Vwo gevolgd, wat als lager onderwijs wordt geassocieerd, en 30,20% heeft MBO2/MBO3/MBO4/Bovenbouw Havo/Vwo gevolgd, wat middelbaar onderwijs betreft. Voor het opstellen van de enquête is de indeling van Allecijfers (z.d.) gebruikt, zodat er een vergelijking mogelijk is tussen bekende cijfers en de gegevens van de respondenten. Bij het vergelijken van de gegevens van de responsgroep met de cijfers van Allecijfers, valt op dat de groep HBO/WO-oververtegenwoordigd is in de responsgroep. Een mogelijke verklaring voor dit verschil is dat hoogopgeleide mensen eerder geneigd zijn om een enquête in te vullen, omdat ze zelf ook gestudeerd hebben en daardoor meer affiniteit hebben met onderzoek van hogescholen of universiteiten (Visscher, 1997). Daarnaast is volgens Visscher (1997) de respons van laagopgeleiden altijd lager dan die van hoogopgeleiden. Dit verklaart de ongelijke verdeling binnen de responsgroep.

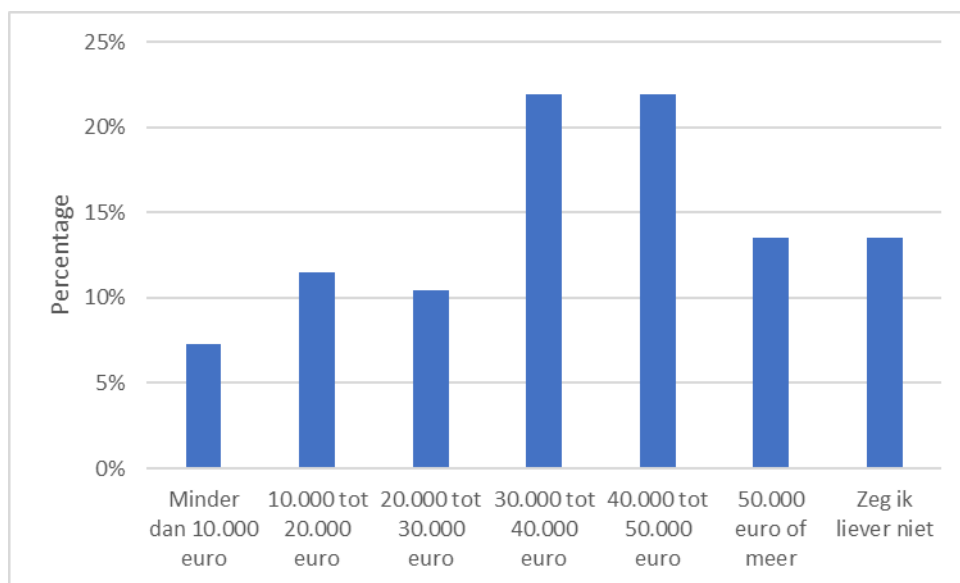
Figuur 4.4: Opleidingsniveau responsgroep en Allecijfers (Eigen bewerking, 2023)

Jaarinkomen

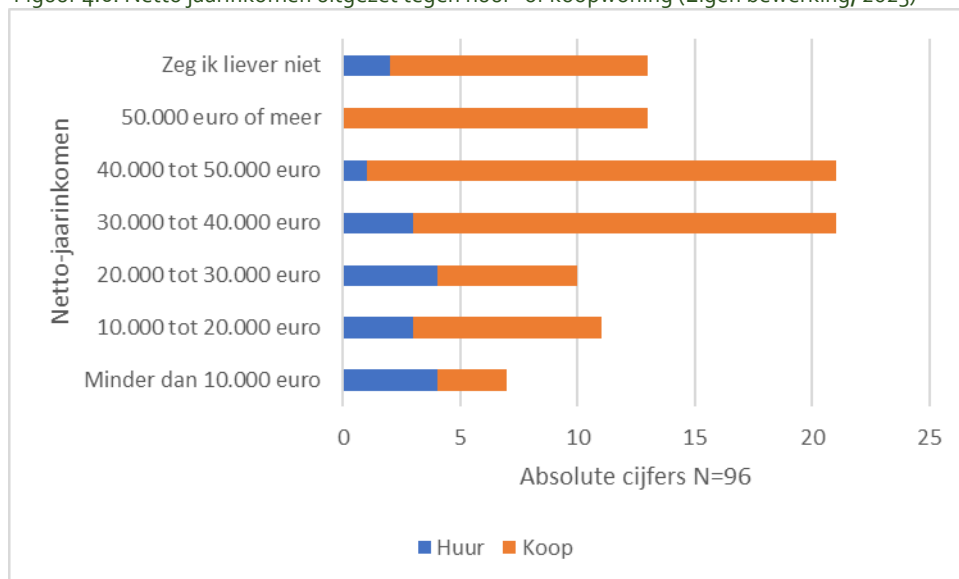
Aan de respondenten is gevraagd naar hun netto jaarinkomen. Uit de analyse blijkt dat het netto jaarinkomen van de responsgroep redelijk gelijkmatig verdeeld is over de gekozen categorieën. Het grootste deel van de responsgroep valt in twee categorieën met dezelfde frequentie, namelijk beide 21,90%. Deze categorieën zijn "30.000 - 40.000 euro" en "40.000 - 50.000 euro". Een kleinere groep geeft aan meer dan 50.000 euro te verdienen (13,50%). Er is ook een optie "Zeg ik liever niet" opgenomen in de enquête, omdat inkomen een privacygevoelig onderwerp kan zijn waar mensen liever geen uitspraken over doen. Deze groep vormt ook 13,50% van de respondenten. In deze enquête is gekozen voor netto jaarinkomen, omdat dit een realistischer beeld geeft van het geld dat mensen daadwerkelijk beschikbaar hebben voor uitgaven en sparen. Een nadeel hiervan is dat de beschikbare gegevens over Batau-Zuid het gemiddelde bruto jaarinkomen weergeven, waardoor een vergelijking niet mogelijk is. Figuur 4.5 toont de verdeling van het netto jaarinkomen.

Figuur 4.5: Netto jaarinkomen responsgroep (Eigen bewerking, 2023)

Bij het vergelijken van het hebben van een huur- of koopwoning met het netto jaarinkomen kan worden geconstateerd dat de antwoorden van de responsgroep een betrouwbaar beeld geven van de werkelijkheid. Dit komt doordat het aannemelijk is dat mensen met een hoog inkomen in een koopwoning wonen. Hoewel dit natuurlijk niet altijd het geval is, is het wel aannemelijk zoals eerder vermeld. In figuur 4.6 wordt de verdeling van het netto jaarinkomen afgezet tegen het hebben van een huur- of koopwoning. Deze analyse is uitgevoerd omdat volgens Vigdor (2004) het bezitten van een eigen woning een rol speelt bij het voorkomen van buurtpreventiegroepen.

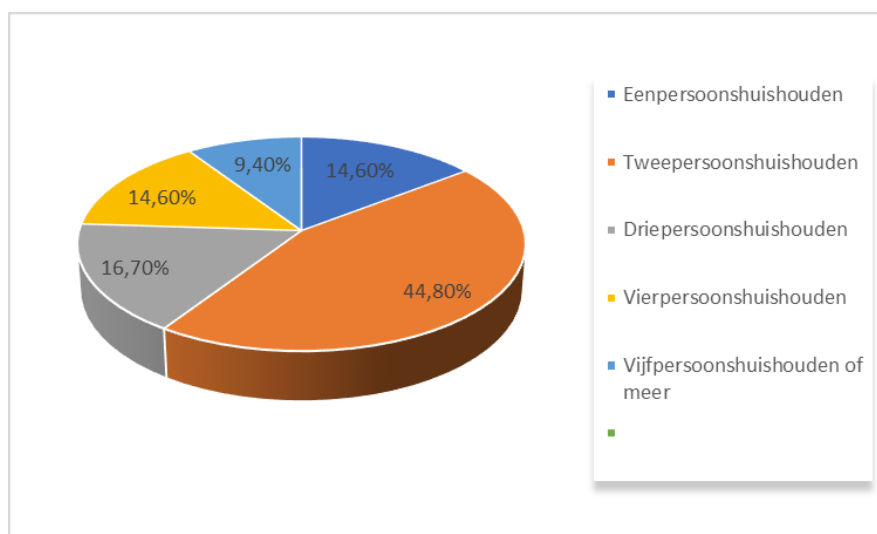
Figuur 4.6: Netto jaarinkomen uitgezet tegen huur- of koopwoning (Eigen bewerking, 2023)

Aantal personen in huishouden

Het CBS vraagt op een andere manier naar het aantal huishoudens dan in onze enquête is gedaan. Om een vergelijking te kunnen maken, zal er worden gesproken over eenpersoonshuishoudens, meerpersoonshuishoudens met inwonende kinderen en meerpersoonshuishoudens zonder inwonende kinderen (CBS, 2022). Het grootste deel van de respondenten in dit onderzoek woont samen met één ander persoon in hun woning. Dit bedraagt 43 personen en komt neer op 44,80%. Deze groep wordt geclassificeerd als meerpersoonshuishoudens zonder inwonende kinderen. Populatiegegevens van Kadestralekaart (z.d.) over Batau-Zuid laten een getal van 30% zien voor deze categorie. Het aantal eenpersoonshuishoudens in dit onderzoek is 14,60%, terwijl het in de populatiegegevens 28% is. Meerpersoonshuishoudens met inwonende kinderen vormt 40,60% van de responsgroep in dit onderzoek, terwijl het percentage in de populatiegegevens 41% is. Deze categorie komt dus redelijk overeen met de responsgroep in de enquête. Figuur 4.7 toont de verdeling van het aantal huishoudens.

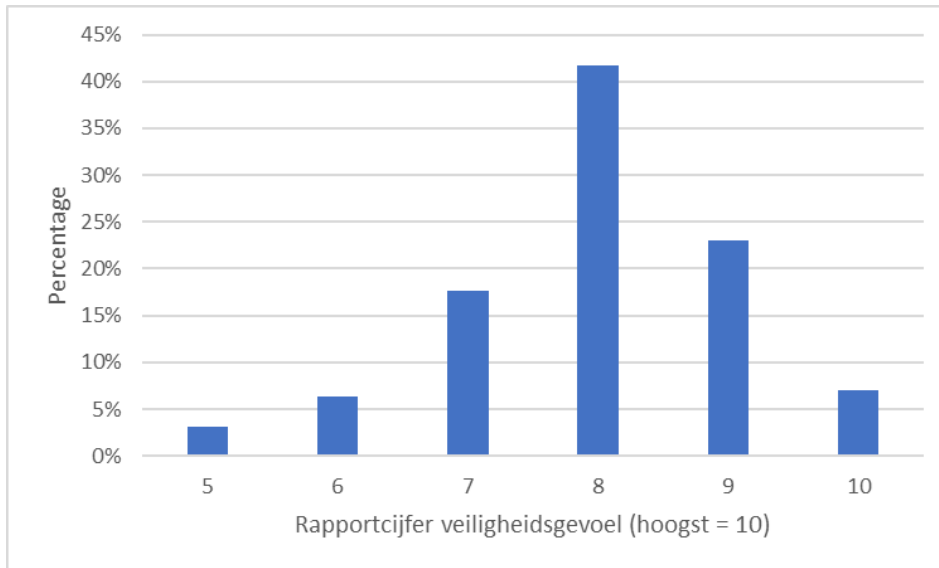
Figuur 4.7: Huishoudensgrootte responsgroep (Eigen bewerking, 2023)

Subjectieve veiligheid

Om het veiligheidsgevoel van de responsgroep in de wijk te onderzoeken, is ervoor gekozen om de respondenten te vragen een rapportcijfer te geven. Hierbij is een cijfer van 10 het hoogst en een cijfer van 1 het laagst wat betreft het veiligheidsgevoel. Uit de analyse blijkt dat het laagste cijfer een 5 is, terwijl het hoogste cijfer een 10 is. Het gemiddelde rapportcijfer is 7,99, afgerond naar een 8. In figuur 4.8 worden de rapportcijfers nader belicht.

Figuur 4.8: Rapportcijfers veiligheidsgevoel responsgroep (Eigen bewerking, 2023)

4.2 Non-responsgroep

In dit onderzoek zijn in totaal 2000 enquêtes verspreid onder de respondenten. Van deze enquêtes zijn er 1800 afgeleverd door middel van uitnodigingsbriefjes in de brievenbus, terwijl er bij 200 huizen is aangebeld om te vragen of de bewoners de enquête willen invullen. Uiteindelijk zijn er 105 enquêtes ingevuld, waarvan 96 volledig. De 9 onvolledige enquêtes zijn niet meegenomen in de verdere analyses, inclusief de berekening van de responsratio. De non-respons kan worden berekend als het verschil tussen het aantal uitgezette enquêtes en het aantal volledig ingevulde enquêtes. In dit geval bedraagt de non-respons dus $2000 - 96 = 1904$.

Om de responsratio te bepalen, wordt de volgende formule gehanteerd: $\text{responsratio} = (\text{responspercentage} / \text{steekproefpercentage}) \times 100\%$. In dit geval resulteert dit in de berekening $96 / 2000 \times 100\% = 4,8\%$. Dit betekent dat de non-respons $100 - 4,8 = 95,20\%$ bedraagt. Verschillende factoren kunnen de non-respons verklaren, waaronder het opleidingsniveau en inkomen. Uit onderzoek blijkt dat personen met een laag inkomen en/of laag opleidingsniveau minder snel reageren dan personen met een hoog inkomen en/of opleidingsniveau (Korinek et al., 2006; Visscher, 1997). Tijdens het veldwerkonderzoeken zijn er diverse verklaringen geweest van respondenten die niet wilden meedoen. Eén van de bewoners verklaarde nooit mee te doen met enquêtes, omdat hij/zij de toegevoegde waarde er niet van inzag. Een andere bewoner verklaarde dat de buurt al veilig genoeg was, en daardoor geen meerwaarde zag in het meedoen aan het onderzoek.

Hoewel uitnodigingsbriefjes een handige manier zijn om snel een grote groep inwoners te bereiken, resulteert dit niet altijd in een hoog responsratio. De beperkte ruimte op de uitnodigingsbriefjes kan ervoor zorgen dat de boodschap niet voldoende overkomt om deel te nemen. Daarnaast was de kwaliteit van het uitnodigingsbriefje mogelijk onvoldoende, waardoor het mogelijk verkreukeld door de brievenbus zou kunnen zijn gegaan. Dit is geprobeerd te voorkomen door de brievenbus volledig open te zetten, en vervolgens het uitnodigingsbriefje erdoorheen te doen.

Bovendien kan het gebruik van een QR-code problematisch zijn voor oudere respondenten die niet digitaal vaardig zijn (Loos, 2010). Echter, er blijkt uit de data-analyse dat de groep 65+ respondenten niet ondervertegenwoordigd is. Tot slot kan de lengte van de enquête mogelijk een rol hebben gespeeld. Burchell & Marsh (1992) stellen dat de lengte van de enquête invloed kan hebben op het volledig invullen ervan. Dit kan verklaren waarom de enquête negen keer niet volledig is ingevuld.

4.3 Representativiteitsanalyse

Om conclusies te kunnen trekken op basis van de steekproef, is het belangrijk om een representativiteitsanalyse uit te voeren. Hiermee kan worden beoordeeld of de steekproef een goede afspiegeling vormt van de gehele wijk. Voor de analyse van de representativiteit van de steekproef worden specifieke kerncijfers uit de steekproef vergeleken met populatiecijfers van het CBS (2022). Deze vergelijking wordt uitgevoerd aan de hand van een *Chi-kwadraat goodness-of-fit test* in SPSS. De representativiteit wordt getoetst op basis van de volgende variabelen: geslacht, leeftijd, opleidingsniveau en aantal personen in het huishouden. Voor de variabelen huur- of koopwoning, en netto-jaarinkomen zijn geen populatiegegevens beschikbaar, waardoor er geen representativiteitsanalyse voor deze variabelen kan worden uitgevoerd. De output van de gedane testen is terug te vinden in bijlage C

Geslacht

Voor de variabele "geslacht" hanteert het CBS de verdeling tussen mannen en vrouwen, waarbij geen andere categorieën zoals 'anders' of 'wil ik niet zeggen' worden gebruikt. Uit de gegevens in onze enquête blijkt dat er geen gebruik is gemaakt van deze extra categorieën, wat betekent dat dit geen probleem vormt voor de *Chi-kwadraat goodness-of-fit test*. De resultaten van de toets tonen aan dat de verdeling van mannen en vrouwen in de steekproef niet significant verschilt ten opzichte van de populatiegegevens van de buurt. Hoewel er in de steekproef een lichte oververtegenwoordiging van mannen is, heeft dit geen significante invloed op de representativiteit. $X^2(df = 1, N = 96) = 0,17; p = 0,68$.

Leeftijd

Voor de variabele "leeftijd" hanteert het CBS vijf categorieën: 0-14, 15-24, 25-44, 45-65 en 65+. Uit de responsgroep blijkt dat niemand de enquête heeft ingevuld in de leeftijdscategorie 0-14. Aangezien dit onderzoek zich niet richt op deze specifieke leeftijdsgroep, heeft dit geen invloed op de representativiteit van het onderzoek en wordt deze categorie dan ook niet meegenomen in de analyse. Uit de resultaten van de *Chi-kwadraat goodness-of-fit test* blijkt dat de verdeling van leeftijd in de steekproef niet significant verschilt ten opzichte van de populatiegegevens van de wijk. Hoewel de klassen niet precies gelijkmatig verdeeld zijn zoals verwacht op basis van de populatiegegevens, is dit verschil niet significant. $X^2(df = 3, N = 96) = 5,56; p = 0,14$.

Opleidingsniveau

Voor de variabele "opleidingsniveau" wordt gebruikgemaakt van data van Allecijfers (z.d.) om een vergelijking te kunnen maken met de responsgroep. Helaas heeft het CBS (2022) geen beschikbare gegevens over het opleidingsniveau van de wijk. Zoals ook te zien is in figuur 4.4, zijn de verhoudingen tussen de opleidingsniveaus niet gelijkmatig verdeeld zoals verwacht op basis van de populatiegegevens. Uit de resultaten van de *Chi-kwadraat goodness-of-fit test* blijkt dat de verdeling van opleidingsniveau in de steekproef significant verschilt ten opzichte van de populatiegegevens in de wijk. Hierdoor kan er worden geconcludeerd dat de gegevens in de steekproef niet representatief zijn voor de gehele wijk. $X^2(df = 2, N = 96) = 59,16; p < 0,001$.

Aantal personen in huishouden

Voor de variabele "aantal personen in huishouden" hanteert het CBS drie categorieën, namelijk eenpersoonshuishoudens, huishoudens zonder kinderen en huishoudens met kinderen. In de enquête is deze vraag open gesteld, waardoor respondenten zelf een getal konden kiezen, zoals weergegeven in figuur 4.7 en bijlage A. Om een *Chi-kwadraat goodness-of-fit test* uit te voeren, zijn de aantallen van drie of meer personen in één huishouden gecodeerd als meerpersoonshuishoudens met kinderen. Hierdoor kan er een vergelijking worden gemaakt met de populatiegegevens van de

wijk. Uit de resultaten van de toets blijkt dat de verdeling van het aantal personen in huishouden in de steekproef significant afwijkt van de populatiegegevens in de wijk. Hierdoor kan er worden geconcludeerd dat de gegevens in de steekproef niet representatief zijn voor de gehele wijk. $\chi^2(df = 2, N = 96) = 12,07; p = 0,002$.

Consequentie representativiteit

Als gevolg van de twee niet-representatieve variabelen (huur- of koopwoning en netto-jaarinkomen) is het niet mogelijk om generalisaties te maken over de wijk Batau-Zuid. Alle bevindingen en conclusies van dit onderzoek zijn uitsluitend gebaseerd op de steekproefgegevens. Vanwege de niet-representativiteit van de variabelen opleidingsniveau en aantal personen in huishouden worden er geen verdere statistische toetsen uitgevoerd met betrekking tot deze variabelen.

H5 Resultaten

In dit hoofdstuk zullen de resultaten besproken worden. Allereerst zullen de voorwaarde voor toetsing worden besproken. Vervolgens zullen de deelvragen worden beantwoord met behulp van de opgestelde hypothesen en de gedane toetsen.

5.1 Voorwaarden voor toetsing

Voor de toetsing van de relatie tussen de twee onafhankelijke variabelen en één afhankelijke variabele wordt een logistische regressieanalyse uitgevoerd. Een logistische regressieanalyse helpt bij het bepalen van de mate van samenhang tussen de onafhankelijke variabelen en de kans op het optreden van een specifieke uitkomst. Het biedt inzicht in hoe de onafhankelijke variabelen de kans op de afhankelijke variabele beïnvloeden. Logistische regressie is met name geschikt voor situaties waarin de afhankelijke variabele een binaire uitkomst heeft. Het stelt onderzoekers in staat om de kansverhoudingen (*odds ratio*) te schatten, die aangeven hoe de kans op de uitkomst verandert op basis van veranderingen in de onafhankelijke variabelen. In dit onderzoek is de afhankelijke variabele digitale buurtpreventie. Om de logistische regressie uit te kunnen voeren, moet aan de volgende voorwaarden voldaan worden: meetschaal, causaliteit, lineariteit en multicollineariteit (bijlage D). Daarnaast moeten de constructen betrouwbaar genoeg zijn om statistische analyses ermee te kunnen uitvoeren. Dit wordt door middel van een Cronbach's Alpha toets gemeten (bijlage E).

5.2 Statistische analyse

Om de hoofdvraag en deelvragen te beantwoorden, is er een logistische regressie uitgevoerd met behulp van SPSS (tabel 5.1). In deze paragraaf zullen de resultaten van de regressie worden besproken. Ten eerste zal het model als geheel worden besproken, gevolgd door de hypothesen en de antwoorden op de deelvragen. De logistische regressie is uitgevoerd om de relatie te onderzoeken van angstgevoelens, interactie met politie, slachtofferervaringen, sociaal netwerk, vertrouwen, geslacht en leeftijd op de afhankelijke variabele digitale buurtpreventie. Hierbij is digitale buurtpreventie gecodeerd als Ja = 0 en Nee = 1. De logistische regressie laat zien dat het model als geheel significant is ($Chi^2(8) = 33,97, p < 0,01, N = 96$). Dit betekent dat het model als geheel een nuttige voorspeller kan zijn voor de uitkomstvariabele. Het geeft aan dat er een systematisch en statistisch significant verband bestaat tussen de gebruikte voorspelde variabelen en de kans op de uitkomst (De Vocht, 2021). Zie bijlage F voor de output van deze tabel. Om de opgestelde hypothesen te toetsen, is er een logistische regressieanalyse uitgevoerd. De interpretatie van deze resultaten zal per hypothese worden besproken in de volgende alinea's. De SPSS-uitvoer van deze tabel is ook te vinden in bijlage G.

Tabel 5.1: Logistische regressie met als afhankelijke variabele digitale buurtpreventie (Eigen bewerking, 2023)

	B	S.E.	Wald	df	p	OR	95% CI for OR	
							LL	UL
Angstgevoelens	-0.20	0.48	0.17	1	0.69	0.82	0.32	2.12
Interactie_met_politie	-1.79	0.77	5.45	1	0.02*	0.17	0.04	0.75
Slachtofferervaringen	-0.13	0.54	0.05	1	0.82	0.88	0.31	2.53
Sociaal_Netwerk	-1.14	0.65	3.08	1	0.08	0.32	0.09	1.14
Vertrouwen	2.30	0.81	8.15	1	0.004*	9.96	2.06	48.31
Sociale_Participatie	0.31	0.49	0.40	1	0.53	1.36	0.52	3.57
Geslacht	-0.72	0.85	0.70	1	0.40	0.49	0.09	2.61
Leeftijd	0.08	0.03	10.89	1	<0.001**	1.09	1.04	1.14
Constant	-0.09	2.57	0.001	1	0.97	0.92		

* p < 0.05 **p < 0.01

Beantwoording eerste deelvraag

Om de eerste deelvraag: "Welke inwoners in Batau-Zuid maken gebruik van digitale buurtpreventie?" te kunnen beantwoorden zijn er een tweetal hypothesen opgesteld.

Hypothese 1: "Er is een negatief verband tussen het geslacht en het gebruik van digitale buurtpreventie".

Hypothese 2: "Er is een positief verband tussen leeftijd en het gebruik van digitale buurtpreventie".

Geslacht en gebruik digitale buurtpreventie

De eerste onderzochte hypothese is de relatie tussen geslacht en het gebruik van digitale buurtpreventie. In het toetsingsschema in tabel 5.2 zijn de meetschaal, hypothesen en uitgevoerde toets vermeld. Voor geslacht geldt dat het meetbaar is op het interval-schaalniveau doordat er gebruik gemaakt is van een dummyvariabele bij het coderen. Hierbij heeft een man de waarde '1' gekregen en een vrouw de waarde '2'. Deze codering maakt het mogelijk om een logistische regressieanalyse uit te voeren.

Tabel 5.2: Toetsingsschema geslacht (Eigen bewerking, 2023)

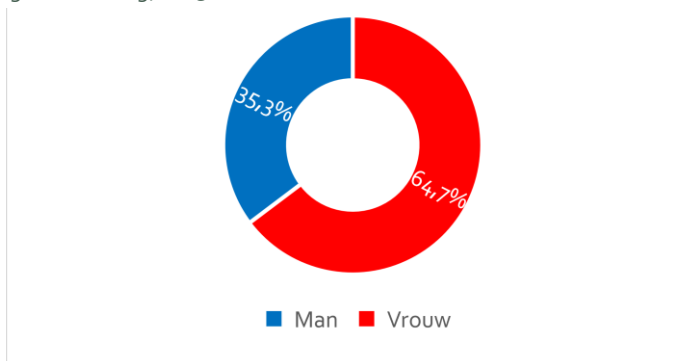
Meetschaal	Afhankelijk	Gebruik digitale buurtpreventie
	Onafhankelijk	Geslacht
Hypothesen	H ⁰	De populatiegemiddelden zijn hetzelfde
	H ^a	De populatiegemiddelden verschillen
Toets		Logistische regressie

Tabel 5.3: Beschrijving van het variabele geslacht: gemiddelde, standaarddeviatie, mediaan, scheefheid en minimum/maximum (Eigen bewerking, 2023)

Variabele	M	SD	Med	Skw	Min	Max
Geslacht	1.48	0.50	1	0.09	1	2

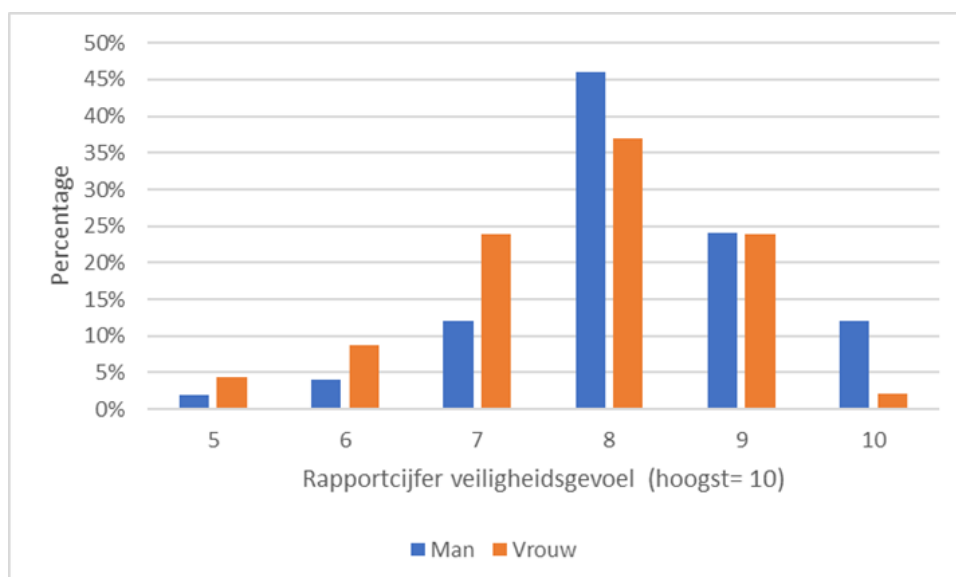
Uit tabel 5.3 blijkt dat de scheefheid 0,09 is. Dit duidt op een lichte positieve scheefheid in de verdeling man/vrouw. Er hebben ook meer mannen dan vrouwen de enquête ingevuld (50 mannen tegenover 46 vrouwen). Het gemiddelde betreft hier 1,48, waarbij man = 1 en vrouw = 2. In figuur 5.1 is te zien dat 64,70% van de vrouwelijke respondenten gebruik maakt van digitale buurtpreventie, en 35,30% van de mannelijke respondenten. Dit komt overeen met de gevonden literatuur, waaruit blijkt dat vrouwelijke respondenten eerder betrokken zijn bij digitale buurtpreventie groepen dan mannen (Pridmore et al., 2018).

Figuur 5.1: Percentage man/vrouw dat gebruik maakt van digitale buurtpreventie (Eigen bewerking, 2023).

Vervolgens is het interessant om te kijken naar het rapportcijfer over het veiligheidsgevoel, en de verhouding man/vrouw. Dit komt omdat er een verschil is de veiligheidsbeleving tussen mannen en vrouwen. Vrouwen ervaren namelijk sneller een gevoel van onveiligheid dan mannen (Davidson et al., 2016; Rišová & Sládeková Madajová, 2020; Sun et al., 2012). Figuur 5.2 laat zien dat de academische literatuur overeenstemt met de gevonden resultaten uit de responsgroep. Er is duidelijk te zien dat de mannelijke respondenten een hoger rapportcijfer geven over hun veiligheidsgevoel dan de vrouwelijke respondenten.

Figuur 5.2: Rapportcijfers veiligheidsgevoel mannen en vrouwen responsgroep (Eigen bewerking, 2023)

Statistische toetsing

De logistische regressieanalyse toont aan dat het verband tussen geslacht en digitale buurtpreventie niet significant is ($B = -0,72$, $p = 0,40$). De nulhypothese, die stelt dat er geen relatie is tussen

geslacht en het gebruik van digitale buurtpreventie, wordt niet verworpen. Dat houdt in dat het gebruik van digitale buurtpreventie niet verschilt tussen mannen en vrouwen. De negatieve B-coëfficiënt duidt op een negatieve associatie tussen geslacht en het gebruik van digitale buurtpreventie. Dit impliceert dat mannen een lagere kans hebben op het gebruik van digitale buurtpreventie in vergelijking met vrouwen. Echter, dit effect is niet statistisch significant, dus kan het niet worden bewezen. Deze conclusie komt niet overeen met de gevonden literatuur, waaruit blijkt dat vrouwen eerder betrokken zijn bij digitale buurtpreventie groepen dan mannen (Pridmore et al., 2018). Dit zou te maken hebben met dat vrouwen zich onveiliger op straat voelen dan mannen (Davidson et al., 2016; Rišová & Sládeková Madajová, 2020).

Leeftijd en digitale buurtpreventie

De tweede hypothese die wordt getoetst is de relatie tussen de leeftijd van de respondenten en het gebruik van digitale buurtpreventie. In het toetsingsschema in tabel 5.4 zijn de meetschaal, hypothesen en uitgevoerde toets vermeld.

Tabel 5.4: Toetsingsschema leeftijd (Eigen bewerking, 2023)

Meetschaal	Afhankelijk	Gebruik digitale buurtpreventie
	Onafhankelijk	Leeftijd
Hypothesen	H ⁰	De populatiegemiddelden zijn hetzelfde
	H ^a	De populatiegemiddelden verschillen
Toets		Logistische regressie

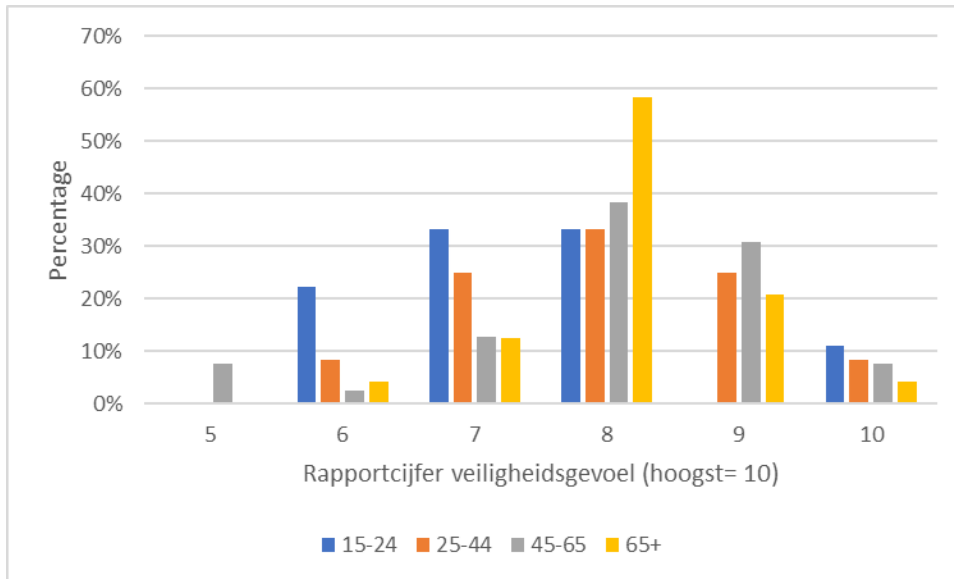
Tabel 5.5: Beschrijving van de variabele leeftijd: gemiddelde, standaarddeviatie, mediaan, scheefheid en minimum/maximum (Eigen bewerking, 2023)

Variabele	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>Med</i>	<i>Skw</i>	<i>Min</i>	<i>Max</i>
Geslacht	51.56	17.06	53.5	-0.38	15	78

Uit tabel 5.5 blijkt dat de verdeling licht negatief scheef is, met een scheefheid van -0,38. De gemiddelde leeftijd van de respondenten is 51,56 jaar, met een standaarddeviatie van 17,06 jaar. De mediaan van de leeftijd ligt net iets boven het gemiddelde, namelijk op 53,5 jaar. De leeftijden van de respondenten variëren van 15 jaar (jongste respondent) tot 78 jaar (oudste respondent). Om een completer beeld te krijgen, is het belangrijk om het rapportcijfer over het veiligheidsgevoel te vergelijken met de verschillende leeftijdsklassen binnen de responsgroep. Uit de academische literatuur kan worden afgeleid dat ouderen zich over het algemeen onveiliger voelen dan jongeren (Sun et al., 2012; Wilcox Rountree & Land, 1996).

Figuur 5.3 illustreert de verdeling van het rapportcijfer tegenover de leeftijdsklassen. De groep van 65 jaar en ouder scoort het hoogst met een rapportcijfer van 8, terwijl zowel de leeftijdsgroepen 15-24 jaar als 25-44 jaar hoger scoren op respectievelijk de rapportcijfers 6 en 7. Hieruit kan worden geconcludeerd dat de academische literatuur niet overeenstemt met de gevonden resultaten.

Figuur 5.3: Rapportcijfers veiligheidsgevoel leeftijdsklassen responsgroep (Eigen bewerking, 2023)

Statistische toetsing

De logistische regressieanalyse toont aan dat er een significant verband bestaat tussen leeftijd en het gebruik van digitale buurtpreventie ($B = 0,08$, $p < 0,001$). De nulhypothese, die stelt dat er geen relatie is tussen leeftijd en het gebruik van digitale buurtpreventie, wordt verworpen. De positieve B -coëfficiënt betekent dat er een positieve associatie bestaat tussen leeftijd en het gebruik van digitale buurtpreventie. Dit impliceert dat naarmate de leeftijd toeneemt, de kans op het gebruik van digitale buurtpreventie toeneemt. Met een B -coëfficiënt van $0,08$ kan echter geconcludeerd worden dat de toename in het gebruik van digitale buurtpreventie zeer minimaal is, naarmate de leeftijd toeneemt. De academische literatuur stelt dat de leeftijdsgroep van 40-55 jaar het meest gebruik maakt van digitale buurtpreventie (Pridmore et al., 2018). Op basis van deze benadering is het lastig om een directe vergelijking te maken met de literatuur. Echter, gezien de gemiddelde leeftijd van 51,56 jaar, kan worden geconcludeerd dat de bevindingen in zekere mate overeenkomen met de bestaande literatuur.

Antwoord op eerste deelvraag

Om de eerste deelvraag "Welke inwoners in Batau-Zuid maken gebruik van digitale buurtpreventie?" te beantwoorden, zijn twee hypothesen opgesteld en getoetst. De eerste hypothese: "Er is een negatief verband tussen het geslacht en het gebruik van digitale buurtpreventie" wordt niet aangenomen. Er is geen significant verband gevonden tussen geslacht en het gebruik van digitale buurtpreventie. Dit is opmerkelijk, aangezien de literatuur suggereert dat vrouwen eerder betrokken zijn bij digitale buurtpreventiegroepen dan mannen (Pridmore et al., 2018). Dit kan worden toegeschreven aan het feit dat vrouwen zich over het algemeen onveiliger op straat voelen dan mannen (Davidson et al., 2016; Rišová & Sládeková Madajová, 2020).

De tweede hypothese: "Er is een positief verband tussen leeftijd en het gebruik van digitale buurtpreventie" wordt wel aangenomen. Er bestaat een significant verband tussen leeftijd en het gebruik van digitale buurtpreventie. Wat betreft leeftijd bevestigt het onderzoek de veronderstelling dat de leeftijdsgroep van 40-55 jaar het meest gebruik maakt van digitale buurtpreventie (Pridmore et al., 2018).

Beantwoording tweede deelvraag

Om de tweede deelvraag: 'Hoe beïnvloedt de subjectieve veiligheid het gebruik van digitale buurtpreventie in Batau-Zuid?' te kunnen beantwoorden zijn er een drietal hypothesen opgesteld.

Hypothese 3: "Angstgevoelens hebben een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie".

Hypothese 4: "Slachtofferervaringen hebben een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie".

Hypothese 5: "Interactie met de politie heeft een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie".

Angstgevoelens en digitale buurtpreventie

De derde hypothese die wordt getoetst is de relatie tussen angstgevoelens en het gebruik van digitale buurtpreventie. In het toetsingsschema in tabel 5.6 zijn de meetschaal, hypothesen en uitgevoerde toets vermeld.

Tabel 5.6: Toetsingsschema angstgevoelens (Eigen bewerking, 2023)

Meetschaal	Afhankelijk	Gebruik digitale buurtpreventie
	Onafhankelijk	Angstgevoelens
Hypothesen	H ⁰	Er bestaat geen significant verband
	H ^a	Er bestaat een positief verband
Toets		Logistische regressie

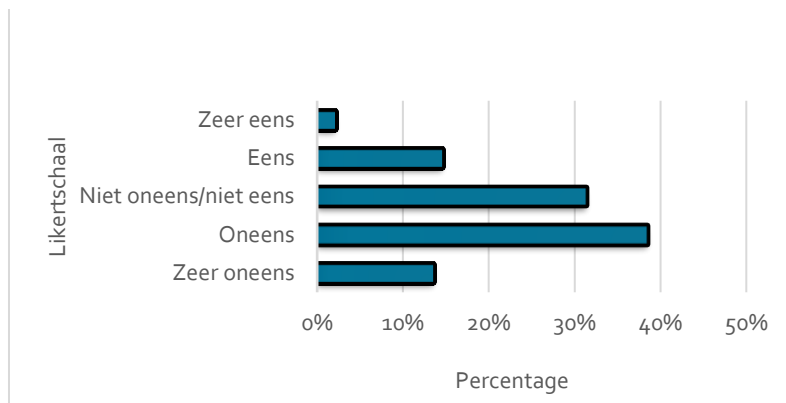
Tabel 5.7: Beschrijving van de variabele angstgevoelens: gemiddelde, standaarddeviatie, mediaan, scheefheid en minimum/maximum (Eigen bewerking, 2023)

Variabele	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>Med</i>	<i>Skw</i>	<i>Min</i>	<i>Max</i>
Geslacht	2.53	0.97	2	-0.30	1	5

Uit tabel 5.7 blijkt dat de gemiddelde score van de variabele "angstgevoelens" 2,53 is, wat boven de mediaan van 2 ligt. Dit geeft aan dat op de 5-punts Likertschaal het gemiddelde bijna gelijk ligt aan het neutrale punt van 2,50. Dit suggereert dat de respondenten zich niet uitgesproken eens of oneens voelen ten opzichte van de stellingen over angstgevoelens. De scheefheid van -0,30 duidt op een lichte negatieve scheefheid in de verdeling. De standaarddeviatie van 0,97 geeft aan dat de Likertscores gemiddeld 0,97 punt afwijken van het gemiddelde van 2,53.

Figuur 5.2 toont de mate waarin respondenten het eens of oneens zijn met de stellingen over angstgevoelens. Het grootste deel van de respondenten (38,50%) ervaart weinig angstgevoelens. Echter, een deel van de respondenten ervaart in zekere mate angstgevoelens (14,60%), en een kleine groep geeft aan deze gevoelens in een meer extreme mate te ervaren (2,10%).

Figuur 5.2: Percentage respondenten per likertscore angstgevoelens (Eigen bewerking, 2023).

Statistische toetsing

De logistische regressieanalyse toont aan dat er geen significant verband bestaat tussen angstgevoelens en het gebruik van digitale buurtpreventie ($B = -0,20$, $p = 0,69$). De nulhypothese, die stelt dat er een verband bestaat tussen angstgevoelens en het gebruik van digitale buurtpreventie, wordt verworpen. Angstgevoelens blijken dus geen tot weinig effect te hebben op het gebruik van digitale buurtpreventie. De uitkomst is opmerkelijk, aangezien volgens Skogan (1992) angstgevoelens doorgaans leiden tot het nemen van preventiemaatregelen. Digitale buurtpreventie zou hier in de moderne samenleving onder kunnen vallen.

Slachtofferervaringen en digitale buurtpreventie

De vierde hypothese die wordt getoetst is de relatie tussen slachtofferervaringen en het gebruik van digitale buurtpreventie. In het toetsingsschema in tabel 5.8 zijn de meetschaal, hypothesen en uitgevoerde toets vermeld.

Tabel 5.8: Toetsingsschema slachtofferervaringen (Eigen bewerking, 2023)

Meetschaal	Afhankelijk	Gebruik digitale buurtpreventie
	Onafhankelijk	Slachtofferervaringen
Hypothesen	H^0	Er bestaat geen significant verband
	H^a	Er bestaat een positief verband
Toets		Logistische regressie

Tabel 5.9: Beschrijving van de variabele slachtofferervaringen: gemiddelde, standaarddeviatie, mediaan, scheefheid en minimum/maximum (Eigen bewerking, 2023)

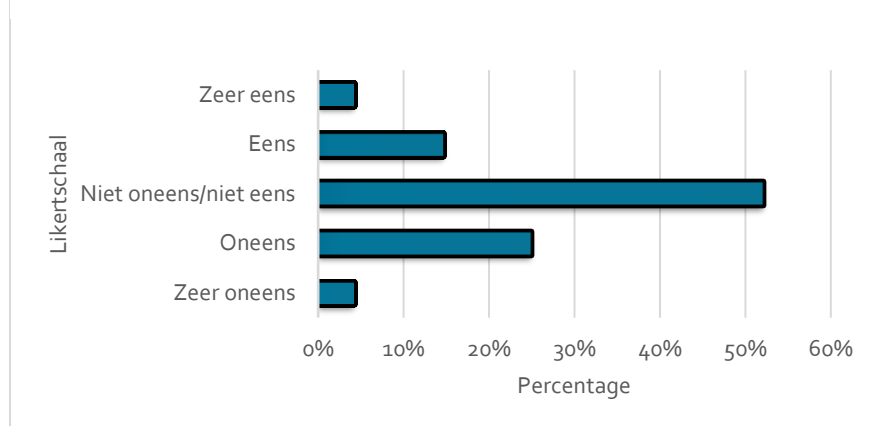
Variabele	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>Med</i>	<i>Skw</i>	<i>Min</i>	<i>Max</i>
Geslacht	2.90	0.85	3	0.20	1	5

Uit tabel 5.9 blijkt dat de gemiddelde score van slachtofferervaringen 2,90 is, wat onder de mediaan van 3 ligt. Dit suggereert dat de respondenten over het algemeen gemiddeld geen sterke neiging hebben om de stellingen over slachtofferervaringen positief of negatief te beoordelen. De lichte positieve scheefheid van 0,20 duidt op een lichte neiging naar hogere scores op de likertschaal. De

standaarddeviatie van 0,85 geeft aan dat de Likertscores gemiddeld 0,85 punt afwijken van het gemiddelde van 2,90.

In figuur 5.3 wordt weergegeven in welke mate respondenten het eens of oneens zijn met de stellingen over slachtofferervaringen. Opmerkelijk is dat de grootste groep respondenten heeft gekozen voor de optie "niet oneens/niet eens" (52,10%). De verhouding tussen de andere opties, namelijk "eens" (14,60%), "zeer eens" (4,20%), "oneens" (25%) en "zeer oneens" (4,20%), zijn redelijk gelijkmatig verdeeld. De gegeven antwoorden laten geen eenduidige keuze zien, wat suggereert dat slachtofferervaringen sterk individueel bepaald zijn. Dit komt overeen met de gevonden literatuur, waaruit blijkt dat er verschillende vormen van slachtofferschap bestaan, evenals de uiteenlopende gevoelens van onveiligheid die daarmee gepaard gaan (Box, Hale & Andrews, 1988; Carcach et al., 1995; Kury, Obergfell-Fuchs & Ferdinand, 2001).

Figuur 5.3: Percentage respondenten per likertscore slachtofferervaringen (Eigen bewerking, 2023)

Statistische toetsing

De logistische regressieanalyse toont aan dat het verband tussen slachtofferervaringen en digitale buurtpreventie niet significant is ($B = -0,13$, $p = 0,82$). De nulhypothese wordt niet verworpen, er is geen statistisch verband aangetoond tussen slachtofferervaringen en het gebruik van digitale buurtpreventie. In de literatuur zijn er wisselende uitkomsten van onderzoeken naar slachtofferervaringen. Studies tonen geen of een zwakke relatie aan (Box, Hale & Andrews, 1988; Carcach et al., 1995; Kury, Obergfell-Fuchs & Ferdinand, 2001), terwijl andere studies een sterke relatie aantonen (Van Steden & Boutellier, 2008; Wilcox Rountree, 1998). Concluderend kan er worden gesteld dat slachtofferervaringen geen tot weinig effect hebben op het gebruik van digitale buurtpreventie in dit onderzoek.

Interactie met politie en digitale buurtpreventie

De vijfde hypothese die wordt getoetst is de relatie tussen interactie met politie en het gebruik van digitale buurtpreventie. In het toetsingsschema in tabel 5.10 zijn de meetschaal, hypothesen en uitgevoerde toets vermeld.

Tabel 5.10: Toetsingsschema interactie met politie (Eigen bewerking, 2023)

Meetschaal	Afhankelijk	Gebruik digitale buurtpreventie
	Onafhankelijk	Interactie met politie
Hypothesen	H ⁰	Er bestaat geen significant verband
	H ^a	Er bestaat een positief verband

Toets		Logistische regressie

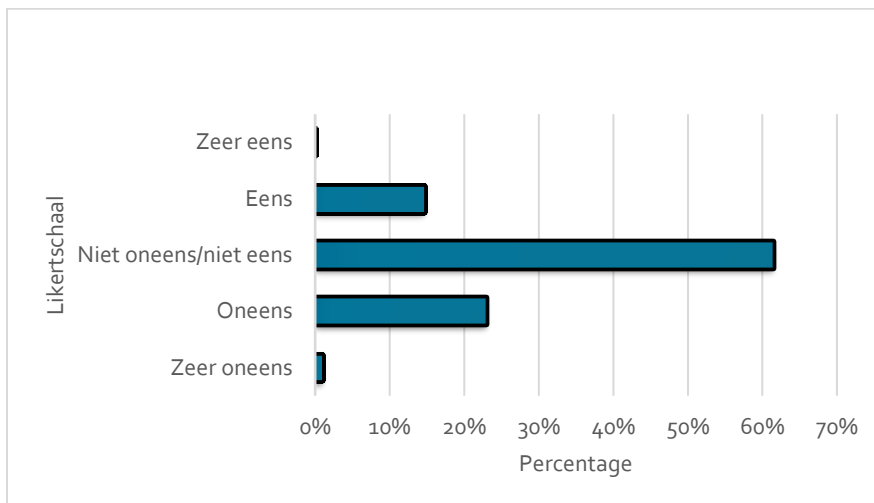
Tabel 5.11: Beschrijving van de variabele interactie met politie: gemiddelde, standaarddeviatie, mediaan, scheefheid en minimum/maximum (Eigen bewerking, 2023)

Variabele	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>Med</i>	<i>Skw</i>	<i>Min</i>	<i>Max</i>
Geslacht	2.90	0.64	3	-0.15	1	4

Uit tabel 5.11 blijkt dat de gemiddelde score voor de interactie met de politie 2,90 is, wat lager is dan de mediaan van 3. Dit geeft aan dat het merendeel van de respondenten een gemiddelde interactie heeft gehad met de politie. De mediaan is hoger dan het gemiddelde en de scheefheid van -0,15 duidt op een lichte negatieve scheve verdeling. De standaarddeviatie van 0,64 geeft aan dat de Likertscores gemiddeld 0,64 punten afwijken van het gemiddelde van 2,90.

Figuur 5.4 toont de mate waarin respondenten het eens of oneens zijn met de variabele "interactie met politie". Het overgrote deel van de respondenten heeft aangegeven niet oneens/niet eens te zijn (61,50%). Dit geeft aan dat respondenten een neutrale positie innemen ten opzichte van de interactie met de politie. Het is ook mogelijk dat de vragen moeilijk te beantwoorden waren, omdat de antwoordopties "zeer eens" en "zeer oneens" nauwelijks of niet zijn gebruikt. Eén respondent verklaarde na afloop van de enquête nooit politie te zien in de wijk, en daarom de vraag niet goed kon beantwoorden.

Figuur 5.4: Percentage respondenten per likertscore interactie met politie (Eigen bewerking, 2023).

Statistische toetsing

De logistische regressieanalyse toont aan dat het verband tussen interactie met politie en digitale buurtpreventie significant is ($B = -1,79, p = 0,02$). De nulhypothese wordt verworpen, er bestaat een statistisch verband tussen interactie met politie en het gebruik van digitale buurtpreventie. Interactie met politie blijkt invloed te hebben op het gebruik van digitale buurtpreventie. Echter blijkt deze invloed negatief van aard, aangezien de B-coëfficiënt $-1,79$ is. Dit suggereert dat naarmate de interactie met de politie toeneemt, respondenten minder geneigd zijn om digitale buurtpreventie te gebruiken. Dit verband komt niet geheel overeen met de gevonden literatuur, dat stelt dat een actief betrokken wijkagent kan leiden tot het overtuigd raken van het gebruik van digitale buurtpreventie (Pridmore et al., 2018; Smulders, Spooren & Kolthoff, 2016). Mogelijk

hebben bewoners minder goede ervaringen met de politie in de wijk, wat kan leiden tot een verminderde samenwerking met de politie (Pridmore et al., 2018).

Antwoord op tweede deelvraag

Om de tweede deelvraag: "Hoe beïnvloedt de subjectieve veiligheid het gebruik van digitale buurtpreventie in Batau-Zuid?" te beantwoorden, zijn er drie hypothesen getoetst. De hypothese: "Angstgevoelens hebben een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie" wordt niet aangenomen. Angstgevoelens hebben geen bijdrage aan het gebruik van digitale buurtpreventie. Dit is opvallend, aangezien volgens Skogan (1992) angstgevoelens zouden kunnen leiden tot het nemen van preventiemaatregelen, zoals digitale buurtpreventie. De hypothese: "Slachtofferervaringen hebben een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie" wordt ook niet aangenomen. Slachtofferervaringen hebben geen relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie, terwijl dit in zekere zin was verondersteld in de literatuur (Van Steden & Boutellier, 2008; Wilcox Rountree, 1998).

Daarentegen is de hypothese "Interactie met de politie heeft een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie" wél significant bevonden. Dit houdt in dat er een verband bestaat tussen interactie met politie en het gebruik van digitale buurtpreventie. Echter, dit verband is negatief en niet positief zoals verondersteld is. In de literatuur zijn er wisselende uitkomsten gevonden over de rol van de politie op de subjectieve veiligheid. Volgens Bahn (1974) zorgt de aanwezigheid van politie op straat al voor een hogere subjectieve veiligheid, terwijl Krieg et al. (2023) stellen dat de aanwezigheid van politie op straat (voor bepaalde bevolkingsgroepen) kan zorgen voor een angstiger gevoel. Concluderend kan worden gesteld dat interactie met politie ervoor zorgt dat bewoners van Batau-Zuid minder snel gebruikmaken van digitale buurtpreventie.

Beantwoording derde deelvraag

Om de derde deelvraag: "Hoe draagt sociale cohesie bij aan het gebruik van digitale buurtpreventie in Batau-Zuid?" te kunnen beantwoorden zijn er een drietal hypothesen opgesteld.

Hypothese 6: "De aanwezigheid van een sociaal netwerk in de buurt heeft een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie".

Hypothese 7: "Vertrouwen tussen bewoners in de buurt zorgt voor een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie".

Hypothese 8: "Sociale participatie in de buurt heeft een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie".

Sociaal netwerk en digitale buurtpreventie

De zesde hypothese die wordt getoetst is de relatie tussen interactie met politie en het gebruik van digitale buurtpreventie. In het toetsingschema in tabel 5.12 zijn de meetschaal, hypothesen en uitgevoerde toets vermeld.

Tabel 5.12: Toetsingschema sociaal netwerk (Eigen bewerking, 2023)

Meetschaal	Afhankelijk	Gebruik digitale buurtpreventie
	Onafhankelijk	Sociaal netwerk
Hypothesen	H ⁰	Er bestaat geen significant verband
	H ^a	Er bestaat een positief verband
Toets		Logistische regressie

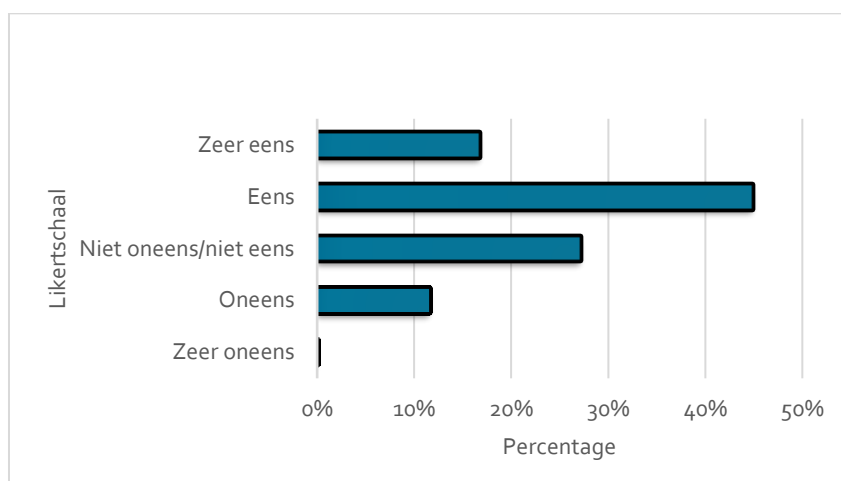
Tabel 5.13: Beschrijving van de variabele sociaal netwerk: gemiddelde, standaarddeviatie, mediaan, scheefheid en minimum/maximum (Eigen bewerking, 2023)

Variabele	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>Med</i>	<i>Skw</i>	<i>Min</i>	<i>Max</i>
Geslacht	3.67	0.89	4	-0.29	2	5

Uit tabel 5.13 blijkt dat de gemiddelde score voor sociaal netwerk 3,67 is, wat lager is dan de mediaan van 4. Dit betekent dat de meeste respondenten aangeven dat ze vinden een sociaal netwerk te hebben. De scheefheid van -0,29 geeft aan dat de verdeling licht negatief scheef is. De standaarddeviatie van 0,89 geeft aan dat de Likertscores gemiddeld 0,89 punten afwijken van het gemiddelde van 3,67.

In figuur 5.5 wordt de mate waarin respondenten het eens of oneens zijn met over het aspect sociaal netwerk weergegeven. Het valt op dat de meerderheid van de respondenten aangeeft een 'groot' sociaal netwerk te hebben, zowel in de categorie 'eens' (44,80%) als 'zeer eens' (16,70%). De antwoordopties 'oneens' (11,50%) en 'zeer oneens' (0%) zijn minder gekozen door de respondenten.

Figuur 5.5: Percentage respondenten per likertscore sociaal netwerk (Eigen bewerking, 2023).

Statistische toetsing

De logistische regressieanalyse toont aan dat het verband tussen sociaal netwerk en digitale buurtpreventie niet significant is ($B = -1,14$, $p = 0,08$). De nulhypothese wordt niet verworpen, er bestaat geen statistisch verband tussen sociaal netwerk en het gebruik van digitale

buurtpreventie. Sociaal netwerk heeft geen relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie. Dit is opmerkelijk, aangezien de literatuur stelt dat het hebben van een groot en sterk sociaal netwerk bijdraagt aan sociale cohesie. Dit kan op zijn beurt weer leiden tot een digitale gemeenschap, waar informatie aan elkaar wordt dorgegeven van wat er zich in de buurt afspeelt (Kearns & Forrest, 2000; Van Steden & Melhbaum, 2022). Een mogelijke verklaring hiervoor is dat bewoners met een sociaal netwerk mogelijk geen behoefte voelen om deel uit te maken van een digitale buurtpreventiegroep, omdat ze de andere buurtbewoners al kennen. In plaats van digitaal te communiceren, kunnen ze naar elkaar toe gaan, wanneer er zich een situatie in de buurt voordoet.

Vertrouwen tussen bewoners en digitale buurtpreventie

De zevende hypothese die wordt getoetst is de relatie tussen interactie met politie en het gebruik van digitale buurtpreventie. In het toetsingsschema in tabel 5.14 zijn de meetschaal, hypothesen en uitgevoerde toets vermeld.

Tabel 5.14: Toetsingsschema vertrouwen tussen bewoners (Eigen bewerking, 2023)

Meetschaal	Afhankelijk	Gebruik digitale buurtpreventie
	Onafhankelijk	Vertrouwen tussen bewoners
Hypothesen	H ⁰	Er bestaat geen significant verband
	H ^a	Er bestaat een positief verband
Toets		Logistische regressie

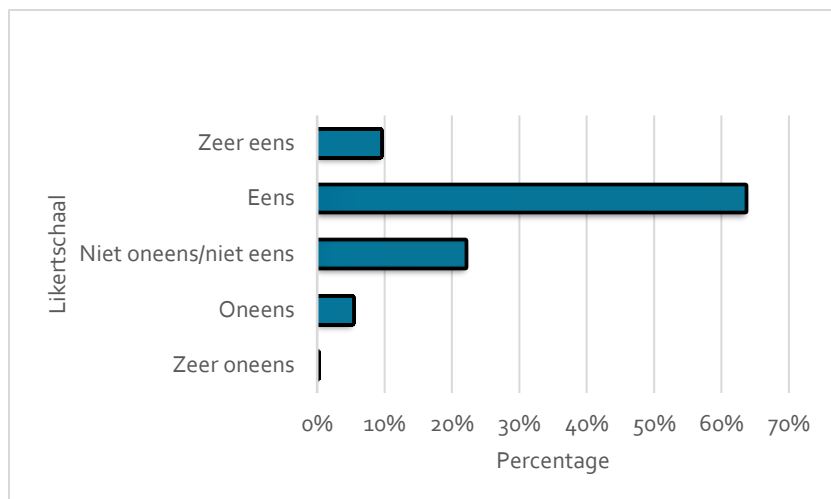
Tabel 5.15: Beschrijving van het variabele vertrouwen: gemiddelde, standaarddeviatie, mediaan, scheefheid en minimum/maximum (Eigen bewerking, 2023)

Variabele	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>Med</i>	<i>Skw</i>	<i>Min</i>	<i>Max</i>
Geslacht	3.77	0.69	4	-0.66	2	5

Uit tabel 5.15 blijkt dat de gemiddelde score voor vertrouwen 3,77 is, wat lager is dan de mediaan van 4. De negatieve scheefheid van -0,66 geeft aan dat de verdeling matig negatief scheef is. Met een standaarddeviatie van 0,69 kan er worden gesteld dat de Likertscores gemiddeld 0,69 afwijken van het gemiddelde van 3,77. Het gemiddelde van 3,77 geeft aan dat de meerderheid van de respondenten aangeeft vertrouwen te hebben in de medebewoners in de wijk.

In figuur 5.6 wordt weergegeven in welke mate respondenten het eens of oneens zijn over de variabele vertrouwen tussen bewoners. Het valt op dat een meerderheid van de respondenten (63,50%) aangeeft vertrouwen te hebben in andere bewoners uit de wijk. Bovendien heeft 9,40% van de respondenten een hoog niveau van vertrouwen in bewoners. Het is opvallend dat de antwoordopties "oneens" (5,20%) en "zeer oneens" (0%) weinig tot niet zijn gebruikt. Een mogelijke verklaring hiervoor kan zijn dat respondenten met een negatievere kijk op het vertrouwen tussen bewoners minder geneigd waren om deel te nemen aan het onderzoek. Daarnaast kan het ook te maken hebben dat respondenten op dit aspect sociaal wenselijke antwoorden hebben gegeven.

Figuur 5.6: Percentage respondententen per likertscore vertrouwen (Eigen bewerking, 2023).

Statistische toetsing

De logistische regressieanalyse toont aan dat het verband tussen vertrouwen en digitale buurtpreventie significant is ($B = 2,30, p = 0,004$). De nulhypothese wordt verworpen, er bestaat een positief statistisch verband tussen vertrouwen en het gebruik van digitale buurtpreventie. Vertrouwen tussen bewoners blijkt een relatie te hebben op het gebruik van digitale buurtpreventie. De positieve B-coëfficiënt suggereert dat naarmate het vertrouwen tussen bewoners toeneemt, respondenten sneller geneigd zijn om digitale buurtpreventie te gebruiken. Dit komt overeen met de academische literatuur, omdat vertrouwen bij digitale buurtpreventiegroepen essentieel is voor de werking ervan (Zoutendijk & Schram, 2020).

Sociale participatie en digitale buurtpreventie

De achtste hypothese die wordt getoetst is de relatie sociale participatie en het gebruik van digitale buurtpreventie. In het toetsingsschema in tabel 5.16 zijn de meetschaal, hypothesen en uitgevoerde toets vermeld.

Tabel 5.16: Toetsingsschema sociale participatie (Eigen bewerking, 2023)

Meetschaal	Afhankelijk	Gebruik digitale buurtpreventie
	Onafhankelijk	Sociale participatie
Hypothesen	H ⁰	Er bestaat geen significant verband
	H ^a	Er bestaat een positief verband
Toets		Logistische regressie

Tabel 5.17: Beschrijving van de variabele sociale participatie: gemiddelde, standaarddeviatie, mediaan, scheefheid en minimum/maximum (Eigen bewerking, 2023).

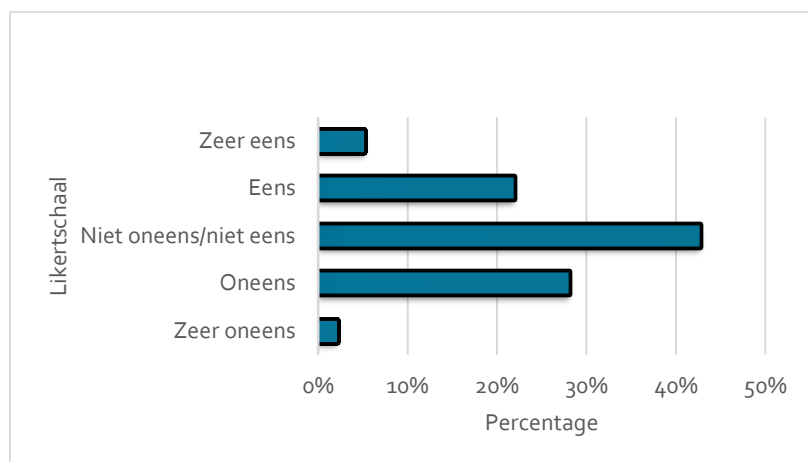
Variabele	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>Med</i>	<i>Skw</i>	<i>Min</i>	<i>Max</i>
Geslacht	3	0.89	3	0.27	1	5

Uit tabel 5.17 blijkt dat zowel de gemiddelde score als de mediaan van sociale participatie 3 is. De scheefheid van 0,27 duidt op een licht positief scheve verdeling. De standaarddeviatie van 0,89 geeft aan dat de Likertscores gemiddeld 0,89 afwijken van het gemiddelde van 3. Dit suggereert dat de

meerderheid van de respondenten aangeeft dat ze niet sterk betrokken zijn bij participerende activiteiten in hun buurt.

In figuur 5.7 wordt de mening van respondenten over sociale participatie weergegeven. De grootste groep respondenten (42,70%) heeft een neutrale houding ten opzichte van hun participatie in de wijk. Daarnaast geeft 28,10% van de respondenten aan het oneens te zijn en weinig of helemaal niet deel te nemen aan activiteiten in de wijk.

Figuur 5.7: Percentage respondenten per likertscore sociale participatie (Eigen bewerking 2023).

Statistische toetsing

De logistische regressieanalyse toont aan dat het verband tussen sociale participatie en digitale buurtpreventie niet significant is ($B = 0,31, p = 0,53$). De nulhypothese wordt niet verworpen, er bestaat geen statistisch verband tussen sociale participatie en het gebruik van digitale buurtpreventie. Sociale participatie blijkt geen relatie te hebben met het gebruik van digitale buurtpreventie. Een mogelijke verklaring voor het niet gevonden verband kan komen, doordat participatie aan buurtactiviteiten in achtergestelde buurten minder kan zijn dan in de "reguliere samenleving" (Dekker & Bolt, 2005). Het is echter belangrijk op te merken dat deze verklaring generaliserend is, aangezien, zoals eerder vermeld, Batau-Zuid een zeer diverse wijk is op het gebied van inkomen, opleidingsniveau en WOZ-waarde. Om dit verder te onderzoeken, is het noodzakelijk om buurt-specifiek onderzoek binnen de wijk uit te voeren. Hierdoor kan worden bepaald welke buurten juist wel of niet actief deelnemen.

Antwoord op derde deelvraag

Om de derde deelvraag: "Hoe draagt sociale cohesie bij aan het gebruik van digitale buurtpreventie in Batau-Zuid?" te kunnen beantwoorden zijn er een drietal hypothesen getoetst. De hypothese: "De aanwezigheid van een sociaal netwerk in de buurt heeft een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie" wordt niet aangenomen. De aanwezigheid van een sociaal netwerk zorgt dus niet dat bewoners van Batau-Zuid sneller gebruikmaken van digitale buurtpreventie. De hypothese: "Sociale participatie in de buurt heeft een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie" wordt ook niet aangenomen. Sociale participatie in de buurt leidt dus ook niet sneller gebruik van digitale buurtpreventie.

Daarentegen is de hypothese: "Vertrouwen tussen bewoners in de buurt zorgt voor een positieve relatie met het gebruik van digitale buurtpreventie" wél significant bevonden. Vertrouwen tussen bewoners zorgt ervoor dat bewoners van Batau-Zuid sneller gebruikmaken van digitale buurtpreventie. Het merendeel van de respondenten geeft aan vertrouwen te hebben in andere

bewoners in de buurt/wijk. Volgens Zoutendijk & Schram (2020) speelt vertrouwen tussen bewoners een belangrijke rol in het opbouwen van sociale cohesie. Uit analyse van de antwoorden van de respondenten blijkt dat de wijk Batau-Zuid in zekere zin verbonden is met elkaar. De grootste groep respondenten geeft aan een sociaal netwerk te hebben. Kearns & Forrest (2000) stellen dat grote en hechte sociale netwerken bijdragen aan de mate van sociale cohesie.

Beantwoording vierde deelvraag

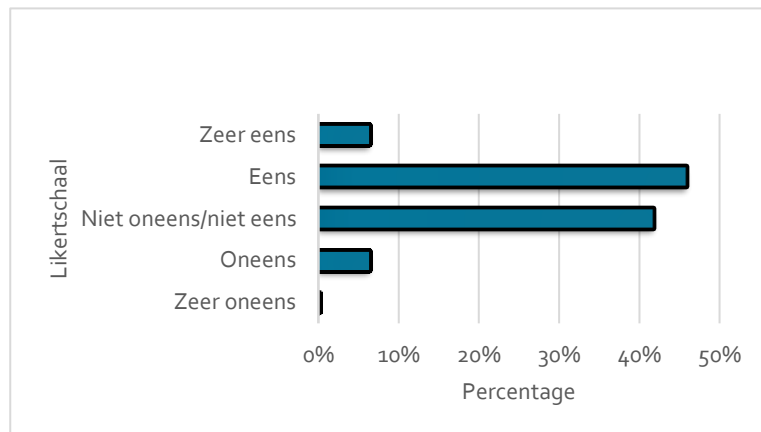
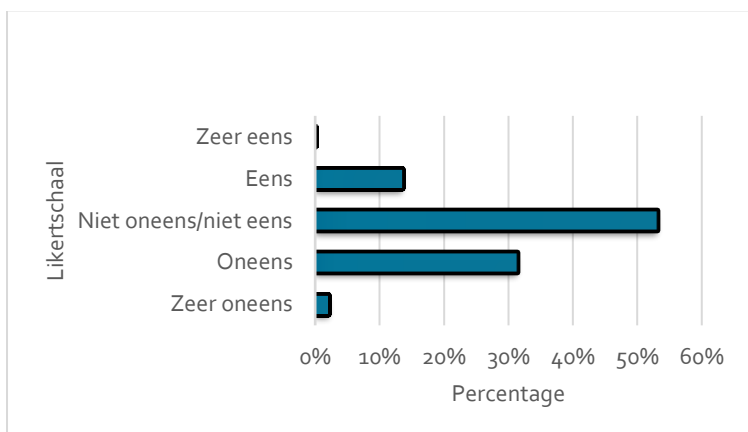
Om de vierde deelvraag: "Wat is de samenhang tussen sociale cohesie en de subjectieve veiligheid in Batau-Zuid?" te kunnen beantwoorden is er één hypothese opgesteld. *Hypothese 8*: "Een grote mate van sociale cohesie heeft een positieve invloed op de subjectieve veiligheid". Deze hypothese zal worden getoetst door middel van een correlatietoets. In het toetsingsschema in tabel 5.18 zijn de meetschaal, hypothesen en uitgevoerde toets vermeld.

Tabel 5.18: Toetsingsschema Sociale cohesie en Subjectieve veiligheid (Eigen Bewerking, 2023).

Meetschaal	Onafhankelijk	Sociale cohesie
	Onafhankelijk	Subjectieve veiligheid
Hypothesen	H ⁰	Er bestaat geen significant verband
	H ^a	Er bestaat een positief verband
Toets		Correlatietoets

Figuur 5.8: Percentage respondenten per likertscore subjectieve veiligheid (Eigen bewerking, 2023).

Figuur 5.9: Percentage respondenten per likertscore sociale cohesie (Eigen bewerking, 2023).

Figuur 5.8 toont het concept subjectieve veiligheid. Het concept is gemeten aan de hand van negen Likertschaal-stellingen, waarvan de drie besproken aspecten zijn: angstgevoelens, slachtofferervaringen en interactie met de politie. Een meerderheid van de respondenten neemt een neutraal standpunt in met betrekking tot subjectieve veiligheid (53,10%). Dit betekent dat de grootste groep respondenten geen uitgesproken mening heeft over veiligheidsgevoelens. Deze groep bevindt zich in een neutrale positie, waarbij er geen sterke overtuiging is over de mate van veiligheidsgevoelens in deze context. Daarnaast valt op dat de antwoordopties "zeer eens" (0%) en "zeer oneens" (2,10%) zelden voorkomen, wat aangeeft dat er weinig extremen zijn.

In figuur 5.9 is het concept sociale cohesie weergegeven. Het concept is gemeten aan de hand van negen Likertschaal-stellingen, waarvan de drie besproken aspecten zijn: Vertrouwen, sociaal netwerk en sociale participatie. Er is echter een ander patroon te zien dan bij subjectieve veiligheid. De grootste groep respondenten hecht waarde aan sociale cohesie, en vindt dat er sprake is van

sociale cohesie in de wijk (45,80%). Dit houdt in dat er in zekere zin sociale cohesie in de wijk aanwezig is. Toch is er bij dit concept ook sprake van een grote groep respondenten die een neutraal standpunt inneemt (41,70%).

Statistische toetsing

Uit de correlatietoets (bijlage H) blijkt dat er een significant positieve samenhang bestaat tussen subjectieve veiligheid en sociale cohesie ($N(96) = 0,25, p = 0,013$). De nulhypothese in dit onderzoek wordt verworpen, omdat $p < 0,05$. Een grote mate van sociale cohesie heeft dus een positieve invloed op de subjectieve veiligheid in dit onderzoek. Dit komt overeen met de gevonden literatuur (Boers et al., 2008; Putnam, 2000; Skogan, 1992).

H6 Conclusie

H6.1 Conclusie/Discussie

In deze scriptie stond de volgende onderzoeksvraag centraal: **“Wat is de relatie tussen de mate van sociale cohesie en de subjectieve veiligheid, en in hoeverre draagt dit bij aan het gebruik maken van digitale buurtpreventie in Batau-Zuid?”** Om deze onderzoeksvraag te beantwoorden, zijn de concepten sociale cohesie en subjectieve veiligheid onderverdeeld in drie aspecten per concept. Voor beide concepten zijn in totaal negen Likertschaal-stellingen gebruikt in de enquête, die aan de bewoners van Batau-Zuid in Nieuwegein zijn voorgelegd. Na het verspreiden van in totaal 2000 enquêtes in de wijk, is er een statistische analyse door middel van SPSS gedaan.

Uit de statistische analyse is gebleken dat twee van de zes aspecten significant zijn bevonden. Dit zijn de aspecten vertrouwen tussen bewoners en interactie met politie. Een interpretatie van de resultaten houdt in dat een hogere mate van vertrouwen tussen bewoners ervoor zorgt dat bewoners van Batau-Zuid sneller gebruik maken van digitale buurtpreventie. Dit stemt overeen met de literatuur, waarin een hoge mate van vertrouwen wordt geassocieerd met een hoger gebruik van digitale buurtpreventie (Van Steden & Melhbaum, 2022; Zoutendijk & Schram, 2020). Interactie met politie zorgt ervoor dat bewoners van Batau-Zuid minder snel gebruik maken van digitale buurtpreventie. Dit is opmerkelijk, aangezien in de literatuur een verband was gevonden tussen betrokken wijkagenten en het gebruik van digitale buurtpreventie (Pridmore et al., 2018; Smulders, Spooren & Kolthoff, 2016). Echter, er zijn ook aanwijzingen gevonden, waaruit blijkt dat bepaalde bevolkingsgroepen, zoals jongeren, een angstiger gevoel bij de politie kunnen hebben (Krieg et al., 2023).

Daarnaast is de relatie tussen sociale cohesie en subjectieve veiligheid onderzocht. Uit de statistische analyse is gebleken dat deze twee concepten een positief verband met elkaar hebben, wat betekent dat sociale cohesie invloed heeft op de subjectieve veiligheid. Sociale cohesie kan hierdoor wordt beschouwd als een belangrijke factor voor veiligheid in een buurt. Een sterke sociale cohesie draagt bij aan een veilige omgeving voor bewoners (Boers et al., 2008; Putnam, 2000).

Concluderend kan er worden gesteld dat er een relatie is tussen sociale cohesie en subjectieve veiligheid. Daarentegen kan er niet worden gesteld dat sociale cohesie en subjectieve veiligheid bijdragen aan het gebruikmaken van digitale buurtpreventie. Er zijn aanwijzingen gevonden dat vertrouwen tussen bewoners in de buurt hier wel aan bijdraagt, maar dit is niet voldoende om sociale cohesie als concept toe te kunnen schrijven aan het gebruik van digitale buurtpreventie.

De resultaten van dit onderzoek kunnen bijdragen aan het inzichtelijk maken voor gemeenten, welke factoren een relatie hebben met gebruik van digitale buurtpreventie. Gemeenten gaan uit van een positieve werking van deze buurtpreventiegroepen op de veiligheidsbeleving en stimuleren deze groepen (Eysink Smeets et al., 2019; Gemeente Nieuwegein, 2020). Echter, er kan worden afgevraagd waarom gemeenten deze groepen willen stimuleren, terwijl er nauwelijks overtuigende effecten op de veiligheidsbeleving zijn gevonden in zowel dit onderzoek als in eerder gedaan onderzoek (Eysink Smeets et al., 2019; Pridmore et al., 2018; Zoutendijk & Schram, 2020).

Daarentegen zijn er wel aanwijzingen dat het gebruik van digitale buurtpreventie verband houdt met de aanwezigheid van sociale cohesie in de wijk. Bovendien kan het gebruik van digitale buurtpreventie leiden tot een versterking van de sociale cohesie in de buurt (Eysink Smeets et al., 2019; Zoutendijk & Schram, 2020). Dit zou een reden van gemeenten kunnen zijn om digitale buurtpreventiegroepen te stimuleren, in plaats van zich uitsluitend te richten op veiligheid.

Verder moeten gemeenten zorgvuldig overwegen in hoeverre ze digitale buurtpreventiegroepen willen stimuleren, gezien de mogelijke negatieve gevolgen die kunnen optreden. De gemeenten brengen op deze wijze onbewust een maatschappelijk risico met zich mee. Er bestaat namelijk het risico van overmatige sociale controle. Hierbij worden niet alleen foto's gemaakt van verdachte situaties, maar wordt de nadruk gelegd op buitenlandse kentekens (Van Steden & Melhbaum, 2022). Dergelijke situaties kunnen zelfs leiden tot discriminatie (Van Steden & Melhbaum, 2022), waardoor sociale uitsluiting en stigmatisering dreigen. Dit vormt echter een beperking in dit onderzoek. Er is geen specifieke vraag gesteld over de mate waarin bewoners digitale buurtpreventie als een morele verantwoordelijkheid beschouwen en of dit kan leiden tot stigmatiserend gedrag. Een kwalitatief onderzoek zou beter geschikt zijn geweest om deze vragen te onderzoeken. Dit zou tevens de mogelijkheid hebben geboden om de beweegredenen van respondenten te bevragen over het wel of niet gebruikmaken van een digitale buurtpreventieapp. Wellicht waren er argumenten naar voren gekomen die verband houden met morele kwesties, wat interessant zou zijn geweest.

Tot slot is er in dit onderzoek gekozen om digitale buurtpreventie als overkoepelend thema te nemen, omdat dit de mogelijkheid biedt om een groot aantal respondenten te verzamelen. Digitale buurtpreventie is een breed onderwerp, vanwege het bestaan van verschillende apps met diverse functies. De buurtpreventieapp Veiligebuurt is specifiek gericht op het bevorderen van veiligheid in de buurt, terwijl andere apps een breder doel hebben, zoals NextDoor, Burgernet en WhatsApp-digitale buurtpreventie (Eysink Smeets et al., 2019). Het gebruik van deze apps bevordert de sociale cohesie in de buurt, doordat bewoners niet alleen kunnen communiceren over verdachte situaties, maar ook over andere zaken zoals hondenpoep op straat (Eysink Smeets et al., 2019). Echter, door de verschillende werkingen van de apps is het moeilijk een effect toe te schrijven aan digitale buurtpreventie als geheel. Bovendien kan dit leiden tot vertekende resultaten, aangezien gebruikers van WhatsApp-digitale buurtpreventie een andere ervaring kunnen hebben dan gebruikers van Veiligebuurt. Bij vervolgonderzoek naar dit onderwerp dienen onderzoekers zorgvuldig te overwegen of digitale buurtpreventie als overkoepelend onderwerp wordt gekozen, of dat er wordt gericht op één specifieke buurtpreventieapp.

H6.2 Aanbevelingen

Op basis van de bevindingen in dit onderzoek zijn er enkele aanbevelingen geformuleerd. De eerste aanbeveling is gericht aan de gemeente Nieuwegein. De gemeente Nieuwegein kan onderzoek doen naar de redenen waarom de interactie met de politie juist leidt tot een lagere participatie van bewoners van Batau-Zuid in digitale buurtpreventie. Een mogelijke oplossing kan zijn om de betrokkenheid van wijkagenten te vergroten en bewoners actief te overtuigen van het belang van digitale buurtpreventie en de samenwerking met de politie (Smulders, Spooren & Kolthoff, 2016).

Een tweede aanbeveling voor de gemeente, indien zij het gebruik van digitale buurtpreventie willen stimuleren, is om het onderlinge vertrouwen tussen bewoners te bevorderen. Dit kan worden bereikt door het organiseren van diverse activiteiten in de wijk. Door het faciliteren van sociale evenementen en gelegenheden waar bewoners elkaar kunnen ontmoeten en beter leren kennen, kan het vertrouwen in de gemeenschap worden versterkt. Dit kan op zijn beurt de bereidheid vergroten om samen te werken en gebruik te maken van digitale buurtpreventie als een gedeeld initiatief ter bevordering van de veiligheid en samenhang van de wijk.

Bibliografie

- AD. (2020, 14 februari). Extra miljoenen voor probleemwijken Utrecht, Nieuwegein en Zeist. <https://www.ad.nl/utrecht/extra-miljoenen-voor-probleemwijken-utrecht-nieuwegein-en-zeist-aed5d5ag/>
- Allecijfers. (z.d.). Statistieken wijk Batau-Zuid. <https://allecijfers.nl/wijk/batau-zuid-nieuwegein/>
- Bahn, C. (1974) The reassurance factor in police patrol. *Criminology*, 12, 338-345
- Forrest, R. & Kearns, A. (2001). Social Cohesion, Social Capital and the Neighbourhood. *Urban Studies*, 38(12), 2125-2143.
- Blokland, T. (2009). Celebrating local histories and defining neighbourhood communities: Place-making in a gentrified neighbourhood. *Urban Studies*, 46(8), 1593-1610.
- Boers, J., van Steden, R., & Boutellier, J. C. J. (2008). Het effect van positieve en negatieve factoren op veiligheidsbeleving: Een kwantitatieve studie onder inwoners van Amsterdam. *Tijdschrift voor veiligheid en veiligheidszorg*, 7(3), 34-52.
- Bolt, G. & Kleinhans, R. (2010). Vertrouwen houden in de buurt: Verval, ervaring en collectieve zelfredzaamheid in stadsbuurten. Delft, The Netherlands: *OTB Research Institute for the Built Environment*.
- Bourdieu, P. (1986). The forms of capital. *Handbook of Theory and Research for the Sociology of Education*, 241-258.
- Boutellier, J.C.J. (2005). Meer dan veilig. Over bestuur, bescherming en burgerschap. Den Haag: *Boom Juridische Uitgevers*.
- Box, S., C. Hale en G. Andrews. (1988). 'Explaining Fear of Crime'. *British Journal of Criminology*, 28(3), 340-358.
- Carcach, C. et al. (1995). 'Explaining Fear of Crime in Queensland'. *Journal of Quantitative Criminology*, 11(3), 271-287.
- Centraal Bureau voor de Statistiek (2013). Veiligheidsmonitor 2012. Den Haag/Heerlen: CBS.
- Centraal Bureau voor de Statistiek (2019). Veiligheidsmonitor 2018. Den Haag/Heerlen: CBS.
- Centraal Bureau voor de Statistiek (2022). Veiligheidsmonitor 2021. Den Haag: Centraal Bureau voor de Statistiek.
- Davidson, M. M., Butchko, M. S., Robbins, K., Sherd, L. W., & Gervais, S. J. (2016). The mediating role of perceived safety on street harassment and anxiety. *Psychology of Violence*, 6(4), 553-561.
- Dekker, K., & Bolt, G. (2005). Social Cohesion in Post-War Estates in The Netherlands: Differences Between Socioeconomic and Ethnic Groups. *Urban Studies*, 42(13), 2447-2470.
- Eijk, G. van (2013). 'Veiliger door burgerwacht? Over de veiligheidsbeleving van burgerparticipanten en het belang ervan voor lokaal veiligheidsbeleid.' *Tijdschrift voor Veiligheid*, 12(3), 20-33.

- Eysink Smeets, M., Schram, K., Elzinga, A., & Zoutendijk, J. (2019). Alerte burgers, meer veiligheid? De werking van digitale buurtpreventie in Rotterdam. *Hogeschool INHolland*.
- Ferraro, K.F. (1995). *Fear of Crime: Interpreting Victimization Risk*. New York, *State University of New York Press*
- Fishman, E., Washington, S., & Haworth, N. (2012). Understanding the fear of bicycle riding in Australia. *Journal of the Australasian College of Road Safety*, 23(3), 19-27.
- Forrest, R., & Kearns, A. (2001). Social Cohesion, Social Capital and the Neighbourhood. *Urban Studies*, 38(12), 2125-2143.
- Gabriel, U. & W. Greve (2003). The Psychology of Fear: Conceptual and Methodological Perspectives. *British Journal of Criminology*, 43(3), 600-614.
- Gemeente Nieuwegein. (2012). Rapport wijkanalyses Nieuwegein 2012. <https://docplayer.nl/10484862-Wijkanalyses-rapport-wijkanalyses-nieuwegein-2012.html>
- Gemeente Nieuwegein. (2018). Onderzoek & Statistiek, rapport Leefbaarheid en Veiligheid 2018. https://www.nieuwegein.nl/fileadmin/gemeente_nieuwegein/Cijfers_en Onderzoek/Samenleving-Leefbaarheid-en-Veiligheid-2020.pdf
- Gemeente Nieuwegein. (2020). INTEGRAAL VEILIGHEIDSPLAN Gemeente Nieuwegein 2020-2024. https://www.nieuwegein.nl/fileadmin/gemeente_nieuwegein/Veiligheid/Integraal-Veiligheidsplan-2020-2024.pdf
- Garofalo, J. (1981). The fear of crime: Causes and consequences. *The Journal of Criminal Law and Criminology*, 72(2), 839-857.
- Hale, C. (1996). Fear of Crime: A Review of the Literature. *International Review of Victimology*, 4 (2), 79-150.
- Hardyns, W., & Pauwels, L. (2012). Collective efficacy, sociaal kapitaal en 'fear of crime'. *Tijdschrift voor criminologie*, 54(4), 306-321.
- Hay, I., & Cope, M. (2021). *Qualitative Research Methods in Human Geography*. Fifth edition. Oxford: *Oxford University Press*
- Huygen, A., & De Meere, F. (2008). De invloed en effecten van sociale samenhang. Utrecht: *Verwey-Jonker Instituut*.
- Kadastralekaart.com. (z.d.). Buurt: Batau-Zuid. Opgehaald van Kadastralekaart.com. <https://kadastralekaart.com/wijken/batau-zuid-WK035603>
- Kearns, A., & Forrest, R. (2000). Social cohesion and multilevel urban governance. *Urban Studies*, 37(5-6), 995-1017.
- Krieg, Y., Lehmann, L., Dreißigacker, L., & Kliem, S. (2023). "In police we trust?"—Confidence in the police among adolescents with and without a migration background in Germany. *European Journal on Criminal Policy and Research*, 29(2), 227-246.

- Kury, H., J. Obergfell-Fuchs en T. Ferdinand (2001). 'Aging and the Fear of Crime: Recent Results from East and West Germany'. *International Review of Victimology*, 8(1), 75-112.
- Letki, N. (2008). Does Diversity Erode Social Cohesion? Social Capital and Race in British Neighbourhoods. *Political Studies*, (56)1, 99-126.
- Likert, R. (1932). A technique for the measurement of attitudes. *Archives of psychology*.
- Loos, E. (2010). Nieuwe media in oude handen: naar een toegankelijke digitale informatievoorziening. *Jaarboek ICT en samenleving*, 7, 109-121.
- Lub, V. (2019). De burger kijkt mee. De groei van buurtpreventie en gemeentelijk veiligheids- beleid. Utrecht: CCV
- Lub, V. & De Leeuw, T. (2019). Politie en actief burgerschap: een veilig verbond? Een onderzoek naar samenwerking, controle en (neven)effecten. Den Haag: *Politie en Wetenschap*.
- Marcus, A.F., Echeverria, S.E., Holland, B.K., Abraido-Lanza, A.F., Passannante, M.R. (2015). How Neighborhood Poverty Structures Types and Levels of Social Integration. *American Journal of Community Psychology*, 56(1-2), 134-144.
- Mateika, J., Zwan, M., Glas, S. (2022). Effectieve wervingsstrategieën om de vertegenwoordiging van mensen met een laag opleidingsniveau in gezondheidsonderzoek te verhogen. *Mens & Maatschappij*, 97(1), 4 – 39.
- Postcodebijadres (z.d.). Wijk-Batau-Zuid.
<https://postcodebijadres.nl/gemeente/nieuwegein/wijk/batau-zuid>
- Pridmore, J., Mols, A., Wang, Y., & Holleman, F. (2018). Keeping an eye on the neighbours: Police, citizens, and communication within mobile neighbourhood crime prevention groups. *Police Journal: Theory, Practise and Principles*, 1–24.
- Putnam, R.D. (2000) Bowling alone: The collapse and revival of the American community. New York: *Public Choice*, 108(3-4), 390-395.
- Ravensbergen, L., Buliung, R., & Laliberté, N. (2020). Fear of cycling: Social, spatial, and temporal dimensions. *Journal of transport geography*, 87.
- Reinikainen, J. (2017). Participation rates by educational levels have diverged during 25 years in Finnish health examination surveys. *European Journal of Public Health*, 28(2), 237–243.
- Rišová, K., & Sládeková Madajová, M. (2020). Gender differences in a walking environment safety perception: A case study in a small town of Banská Bystrica (Slovakia). *Journal of Transport Geography*, 85(1).
- Roodenburg, D. & H. Boutellier (2014). Weet wat je tweet. *Tijdschrift voor Veiligheid*, 13(3), 35-53.
- Roels, S. (2007). 'Staat van veiligheid: Inleiding op een allerminst statisch begrip' in M. de Keizer en S. Roels (red.) Staat van veiligheid: de Nederlandse samenleving sinds 1900, Zutphen: *Walburg Pers*: 11-25
- Ross, C. E., & Jang, S. J. (2000). Neighborhood disorder, fear, and mistrust: The buffering role of social ties with neighbors. *American journal of community psychology*, 28(4), 401-420.

- Saleh, A., & Bista, K. (2017). Examining factors impacting online survey response rates in educational research: Perceptions of graduate students. *Journal of Multidisciplinary evaluation*, 13(29), 63-74
- Sampson, R.J., S.W. Raudenbush & F. Earls (1997). 'Neighborhoods and violent crime: A multi-level study of collective efficacy', *Science*, 277(1), 918-924.
- Scheepers, P., & Tobi, H. (2021). *Onderzoeksmethode*. Amsterdam: Boom Uitgevers.
- Schuyt, C.J.M. (2006). *Steunberen van de samenleving: sociologische essays*. Amsterdam: Amsterdam University Press.
- Seeman, T. (1996). Social ties and health: the benefits of social integration. *National library of medicine*, 6(5), 442-451.
- Skogan, W. (1992). *Disorder and decline. Crime and the Spiral of Decay in American Neighborhoods*. University of California Press.
- Small, M.L. (2007). Racial Differences in Networks: Do Neighborhood Conditions Matter? *Social science quarterly*, 88(2), 320-343.
- Smulders, I., Spooren, W., Kolthoff, E. (2016). De twitterende wijkagent en het veiligheidsgevoel van de burger. *Tijdschrift voor Veiligheid*, 15(4), 20-40.
- Steegeer, T. (2014). Hoe is uw sociaal welbevinden? De constructie en validatie van een nieuw ontwikkelde vragenlijst over het sociaal welbevinden.
- Spithoven, R. (2017). Verstoorde veiligheidsbeleving. *Tijdschrift voor Veiligheid*, 16(4), 3-15.
- Sun, V. K., Stijacic Cenzer, I., Kao, H., Ahalt, C., & Williams, B. A. (2012). How safe is your neighborhood? Perceived neighborhood safety and functional decline in older adults. *Journal of general internal medicine*, 27(5), 541-547.
- Surveyanyplace. (2017). De 9 grootste voordelen van enquêtes en de nadelen. <https://pointerpro.com/nl/blog/de-9-grootste-voordelen-van-enquetes-en-de-nadelen/>
- Swaaningen, R. van (2010). Het begrip criminaliteit. In: E.R. Muller et al. (red.) *Criminaliteit. Criminaliteit en criminaliteitsbestrijding in Nederland*. Dordrecht: Kluwer, 19-44.
- Tavakol, M., & Dennick, R. (2011). Making sense of Cronbach's alpha. *International Journal of Medical Education*, 2, 53-55.
- Taylor, T., & Toohey, K. (2005). Impacts of terrorism-related safety and security measures at a major sport event. *Event Management*, 9(4), 199-209.
- Tolsma, J., Meer, T.W.G. van der & Gesthuizen, M. (2009). The impact of neighbourhood and municipality characteristics on social cohesion in the Netherlands. *Acta Politica*, 44(3), 286-313.
- Van Steden, R., Melbaum, S. (2022). Do-it-yourself surveillance: The practices and effects of WhatsApp Neighbourhood Crime Prevention groups. *Crime Media Culture* 2022, 18(4), 543-560.

- Vigdor, J. (2004). Community Composition and Collective Action: Analyzing Initial Mail Response to the 2000 Census. *The Review of Economics and Statistics*, 86(1), 303-312.
- Visscher, G. (1997). De blinde vlek van het CBS: systematische vertekening in het opleidingsniveau. De nonrespons in de Eunquête Beroepsbevolking. *Sociologische gids*, 44(3), 155-179.
- Visser, K. (2010). Beter een goede buur dan een verre vriend? Op zoek naar de oorzaken van buurtverval en de betekenis van sociale cohesie in de gemeente Utrecht. Houten: Laagland' advies.
- Vocht, De, A. (2019). Basishandboek SPSS 27. Bijleveld Press.
- Winkel, F. W. (1998). Fear of crime and criminal victimization: testing a theory of psychological incapacitation of the 'stressor' based on downward comparison processes. *British Journal of Criminology*, 38(3), 473-485.
- Waal, Van der, J., Koster, De, W., Achterberg, P. (2017). Lager opgeleiden vertrouwen wetenschap veel minder. <https://www.socialevraagstukken.nl/lager-opgeleiden-vertouwen-wetenschap-veel-minder/>
- Wilcox Rountree, P. & K.C. Land (1996). 'Burglary Victimization, Perceptions of Crime Risk, and Routine Activities: A Multilevel Analysis Across Seattle Neighbourhoods and Census Tracts'. *Journal of Research in Crime and Delinquency*, 33(2), 147-180.
- Wilcox Rountree, P. (1998). 'A Reexamination of the Crime-fear Linkage'. In: *Journal of Research in Crime and Delinquency*, 35(3), 341-372.
- Zoutendijk, J., Schram, K. (2020). Is digitale buurtpreventie een goed instrument voor burgeropsporing? *Tijdschrift voor Veiligheid*, 19(2-3), 109-122.
- Zoutendijk, J., Schram, K., Eysink Smeets, M. (2022). De werkzaamheid van WhatsAppbuurtpreventie verbeteren. Publiek Vertrouwen in Veiligheid.

Bijlagen

A. Enquêtevragen

Vraag 1. Wat is uw geslacht?

- Man
- Vrouw
- Anders
- Wil ik niet zeggen

Vraag 2. Wat is uw leeftijd?

Vraag 3. Wat is uw hoogst behaalde opleiding?

- VMBO/MBO1/Eerste 3 jaar Havo/Vwo
- MBO2/MBO3/MBO4/Bovenbouw Havo/Vwo
- HBO/WO

Vraag 4. Wat is uw netto jaarinkomen?

Vraag 5. Woont u in een huur- of koopwoning?

- Minder dan 10.000 eur
- 10.000 tot 20.000 euro
- 20.000 tot 30.000 euro
- Huur
- Koop

Vraag 6. Hoeveel mensen telt uw huishouden?

Vraag 12. Ik heb regelmatig contact met de wijkagent (politie) in de buurt.

Vraag 8. Hoe vaak geb

- Zeer oneens
- Oneens
- Niet oneens/ Niet eens
- Eens
- Zeer eens

Dagelijks

Wekelijks

Vraag 9. In dit onderdeel wordt gevoelt.

Ik voel mezelf onveilig als ik 's avonds in de buurt op straat loop.

- Zeer oneens
- Oneens

Vraag 10. Ik doe 's avonds niet open omdat ik het niet veilig vind.

Zeer oneens

Oneens

Niet oneens/ Niet eens

Vraag 11. Ik loop weleens een andere route om onveilige plekken te vermijden.

Zeer oneens

Oneens

Niet oneens/ Niet eens

Eens

Zeer eens

Vraag 13. Ik ervaar de politie als hulpzaam.

- Zeer oneens
- Oneens
- Niet oneens/ Niet eens
- Eens
- Zeer eens

Vraag 15. Ik ben bang om zelf slachtoffer te worden van criminaliteit in de buurt.

- Zeer oneens
- Oneens
- Niet oneens/ Niet eens
- Eens
- Zeer eens

Vraag 17. Ik ben ongerust wanneer er sprake is van een onveilige situatie in de buurt.

- Zeer oneens
- Oneens
- Niet oneens/ Niet eens
- Eens
- Zeer eens

Vraag 19. In dit onderdeel zal de mate van verbondenheid in de buurt worden onderzocht.

Ik heb regelmatig contact met bewoners in de buurt.

- Zeer oneens
- Oneens
- Niet oneens/ Niet eens
- Eens
- Zeer eens

Vraag 14. Ik voel mezelf veiliger wanneer de politie regelmatig in de buurt is.

- Zeer oneens
- Oneens
- Niet oneens/ Niet eens
- Eens
- Zeer eens

Vraag 16. Als er een onveilige situatie in de buurt is, durf ik 's avonds niet meer naar buiten.

- Zeer oneens
- Oneens
- Niet oneens/ Niet eens
- Eens
- Zeer eens

Vraag 18. Kunt u aangeven op een schaal van 1 tot 10 hoe veilig u zich voelt in uw buurt? Hierbij is cijfer 1 het laagste veiligheidsgevoel en een cijfer van 10 het hoogst.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10

Vraag 20. Ik ervaar de steun van buurtgenoten als behulpzaam.

- Zeer oneens
- Oneens
- Niet oneens/ Niet eens
- Eens
- Zeer eens

Vraag 21. Ik ken veel bewoners in de buurt.

- Zeer oneens
- Oneens
- Niet oneens/ Niet eens
- Eens
- Zeer eens

Vraag 23. Als het wijknetwerk Batau-Zuid een participatieavond organiseert ga ik er naar toe.

- Zeer oneens
- Oneens
- Niet oneens/ Niet eens
- Eens
- Zeer eens

Vraag 25. Ik vertrouw het merendeel van de bewoners in de buurt.

- Zeer oneens
- Oneens
- Niet oneens/ Niet eens
- Eens
- Zeer eens

Vraag 27. Ik geloof dat bewoners in de buurt samen de beste bedoelingen hebben.

- Zeer oneens
- Oneens
- Niet oneens/ Niet eens
- Eens
- Zeer eens

Vraag 22. Als er in de buurt een activiteit is doe ik mee.

- Zeer oneens
- Oneens
- Niet oneens/ Niet eens
- Eens
- Zeer eens

Vraag 24. Ik vind het fijn om met andere bewoners van de buurt aan een project te werken waar de buurt beter van wordt.

- Zeer oneens
- Oneens
- Niet oneens/ Niet eens
- Eens
- Zeer eens

Vraag 26. Ik ondersteun bewoners in de buurt.

- Zeer oneens
- Oneens
- Niet oneens/ Niet eens
- Eens
- Zeer eens

Einde. Bedankt voor het beantwoorden van de enquête! Heeft u vragen of opmerkingen dan kunt u ze hier stellen. Als u interesse heeft in de resultaten van het onderzoek kunt u uw e-mailadres hier achter laten en zullen de resultaten met u worden gedeeld!

B. Uitnodigingsbriefje enquête

- **Beste bewoner van Batau-Zuid,**

Voor mijn scriptie Sociale Geografie en Planologie aan de Universiteit Utrecht doe ik een onderzoek naar hoe sociale cohesie en de beleefde veiligheid ervoor zorgen dat bewoners wel of niet gebruik maken van een digitale buurtpreventieapp. Door deze enquête in te vullen zal u mij ontzettend helpen om resultaten te kunnen verzamelen over uw buurt. Deze resultaten kunnen ervoor zorgen dat de veiligheidsbeleving en/of verbondenheid tussen bewoners in uw buurt toeneemt. De enquête zal ongeveer 10 minuten duren en bestaat uit 27 vragen. Uw deelname aan de enquête is volledig vrijwillig en uw antwoorden blijven anoniem. Alvast hartelijk dank!

PS: Mocht u vragen hebben, stuur een mail naar t.kuipers1@students.uu.nl

Om mee te doen aan het onderzoek kunt u de QR-code scannen of de volgende link gebruiken:
https://survey.uu.nl/jfe/form/SV_9R1gtcBFiEfuVXo

C. SPSS uitvoer Chi-kwadraat toets goodness-of-fit

Wat is uw geslacht?

	Observed N	Expected N	Residual
Man	50	48.0	2.0
Vrouw	46	48.0	-2.0
Total	96		

Test Statistics

Wat is uw geslacht?	
Chi-Square	.167 ^a
df	1
Asymp. Sig.	.683

a. 0 cells (0.0%) have expected frequencies less than 5. The minimum expected cell frequency is 48.0.

Leeftijdsklassen

	Observed N	Expected N	Residual
15-24	9	13.4	-4.4
25-44	24	30.7	-6.7
45-65	39	30.7	8.3
65+	24	21.1	2.9
Total	96		

Test Statistics

Leeftijdsklasse n	
Chi-Square	5.561 ^a
df	3
Asymp. Sig.	.135

a. 0 cells (0.0%) have expected frequencies less than 5. The minimum expected cell frequency is 13.4.

Wat is uw hoogst behaalde opleiding?

	Observed N	Expected N	Residual
VMBO/MB01/Eerste 3 jaar Havo/Vwo	11	31.2	-20.2
MBO2/MB03/MB04/Bovenbouw Havo/Vwo	29	40.8	-11.8
HBO/WO	56	24.0	32.0
Total	96		

Test Statistics

Wat is uw hoogst behaalde opleiding?	
Chi-Square	59.158 ^a
df	2
Asymp. Sig.	<.001

a. 0 cells (0.0%) have expected frequencies less than 5. The minimum expected cell frequency is 24.0.

CBSVerdeling_Huishouden

	Observed N	Expected N	Residual
Eenpersoonshuishouden	14	26.9	-12.9
Meerpersoonshuishouden _zonder_kinderen	43	29.8	13.2
Meerpersoonshuishouden _met_kinderen	39	39.4	-.4
Total	96		

Test Statistics

CBSVerdeling_Huishouden	
Chi-Square	12.065 ^a
df	2
Asymp. Sig.	.002

a. 0 cells (0.0%) have expected frequencies less than 5. The minimum expected cell frequency is 26.9.

D. SPSS uitvoer correlatie en multicollineariteit

Om te controleren of er geen significante correlaties zijn tussen de onafhankelijke variabelen in dit onderzoek, wordt een correlatietoets uitgevoerd. In dit onderzoek wordt een correlatiewaarde van 0,5 of lager beschouwd als een kleine correlatie, een waarde tussen 0,5 en 0,7 als een gemiddelde correlatie, een waarde tussen 0,7 en 0,9 als een hoge correlatie, en een waarde van 0,9 of hoger als een zeer hoge correlatie (De Vocht, 2021). Voor een logistische regressieanalyse is het belangrijk dat er geen bivariate correlaties zijn die groter zijn dan 0,9. Uit de SPSS-tabellen in bijlage D blijkt dat alle variabelen voldoen aan deze voorwaarden. Daarnaast is ook gecontroleerd op multicollineariteit door middel van het VIF-getal. Het VIF-getal is lager dan 10, waardoor ook aan deze voorwaarde is voldaan (zie bijlage D).

Correlations							
		Angelpromen	Wetensk_016	Wetensk016a	Sociaal_Jaeken	Sociale_Patru	
		r	Sig.	r	Sig.	r	Sig.
Angelpromen	Pearson Correlation	1		.274	<.001	.128	.037
	Sig. (2-tailed)		.001	<.001	.241	.124	.017
Wetensk_016	Pearson Correlation	.274	.001	1		.146	.021
	Sig. (2-tailed)		.001		.142	.267	.026
Wetensk016a	Pearson Correlation	.128	.037	.146	.021	1	
	Sig. (2-tailed)		.037		.021		<.001
Sociaal_Jaeken	Pearson Correlation	.146	.021	.142	.026	.115	.034
	Sig. (2-tailed)		.021		.026	.115	.034
Sociale_Patru	Pearson Correlation	.128	.037	.146	.021	.115	.034
	Sig. (2-tailed)		.037		.021	.115	.034
Angelpromen	Pearson Correlation	.274	.001	.128	.037	.146	.021
	Sig. (2-tailed)		.001		.037	.021	.021
Wetensk_016	Pearson Correlation	.128	.037	.146	.021	.115	.034
	Sig. (2-tailed)		.037		.021	.115	.034
Wetensk016a	Pearson Correlation	.146	.021	.142	.026	.115	.034
	Sig. (2-tailed)		.021		.026	.115	.034
Sociaal_Jaeken	Pearson Correlation	.142	.026	.115	.034	.115	.034
	Sig. (2-tailed)		.026		.034	.115	.034
Sociale_Patru	Pearson Correlation	.146	.021	.142	.026	.115	.034
	Sig. (2-tailed)		.021		.026	.115	.034

** Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Coefficients ^a						
Model		Unstandardized Coefficients		Standardized	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	1.289	.297		4.339	<.001
	Angelpromen	-.032	.050	-.081	-.633	.528
	Wetensk_016	-.134	.066	-.173	-1.979	.058
	Wetensk016a	-.036	.027	-.093	-1.403	.162
	Sociaal_Jaeken	-.068	.035	-.154	-1.946	.057
	Sociale_Patru	.231	.069	.414	3.373	.001
	Constant	.031	.049	.072	.641	.523

a. Dependent Variable: Getruuk_Digitalisatievoorwaarden

E. SPSS uitvoer Cronbach's Alpha

Om de betrouwbaarheid van de twee gebruikte constructen te meten, wordt de Cronbach's alpha toegepast. De Cronbach's alpha is een statistische maatstaf die wordt gebruikt om de interne consistentie of betrouwbaarheid van een set items in een onderzoek te beoordelen. Een hoge waarde van Cronbach's alpha (boven 0,7 of 0,8) duidt op goede interne consistentie (Tavakol & Dennick, 2011). In bijlage E is de SPSS-uitvoer voor Cronbach's alpha toegevoegd.

Het construct subjectieve veiligheid bestaat uit negen Likert-items, die zijn onderverdeeld in drie aspecten: angstgevoelens, interactie met politie en slachtofferervaringen. Elk aspect bestaat uit drie Likert-items. De aspecten vormen een betrouwbare benadering van het construct subjectieve veiligheid ($N = 3$; $\alpha = 0,65$).

Het construct sociale cohesie bestaat eveneens uit negen Likert-items, verdeeld over drie aspecten: vertrouwen, sociaal netwerk en sociale participatie. De aspecten vormen een betrouwbare benadering van het construct sociale cohesie ($N = 3$; $\alpha = 0,70$) en zijn daarom geschikt voor de statistische analyse.

Item-Total Statistics					
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
Angstgevoelens	5,79	1,346	,612	,417	,312
Interactie_met_politie	5,43	2,710	,262	,077	,766
Slachtofferervaringen	5,43	1,709	,562	,393	,464

Reliability Statistics		
Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
,650	,633	3

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Squared Multiple Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
Sociaal_Netwerk	6.77	1.694	.605	.409	.492
Verhouden	6.67	2.267	.558	.365	.584
Sociale_Participatie	7.44	1.968	.433	.191	.731

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.703	.713	3

F. Uitvoer SPSS Chi-Square model

Omnibus Tests of Model Coefficients

		Chi-square	df	Sig.
Step 1	Step	33.965	8	<.001
	Block	33.965	8	<.001
	Model	33.965	8	<.001

G. Uitvoer SPSS Logistische Regressie

Variables in the Equation

	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)	Lower	Upper
Step 1 ^a								
Angstgevoelens	-.187	.484	1.65	1	.205	.821	.318	2.122
Slachtofferervaringen	-.128	.538	.054	1	.815	.882	.307	2.532
Intracade_mel_positie	-1.790	.767	5.445	1	.020	.167	.037	.791
Sociale_netwerk	-1.127	.648	2.991	1	.079	.331	.090	1.142
Vertrouwen	2.289	.805	8.146	1	.004	9.964	2.055	48.311
Sociale_Participatie	.309	.491	.397	1	.529	1.363	.520	3.559
Oestricht	-.715	.854	.701	1	.403	.489	.082	2.699
Levensjld	.084	.025	10.886	1	<.001	1.087	1.035	1.143
Constant	-.989	2.572	.101	1	.733	.365		

^a Variables entered on Step 1: Angstgevoelens, Slachtofferervaringen, Intracade_mel_positie, Sociale_Netwerk, Vertrouwen, Sociale_Participatie, Oestricht, Levensjld

Variables in the Equation

	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
Step 0						
Constant	1.536	.267	33.016	1	<.001	4.647

Case Processing Summary

Unweighted Cases ^a		N	Percent
Selected Cases	Included in Analysis	96	100.0
	Missing Cases	0	0.
	Total	96	100.0
Unselected Cases		0	0.
Total		96	100.0

^a If weight is in effect, see classification table for the total number of cases.

H. SPSS uitvoer correlatietoets

Correlations

		Sociale_Cohesie	Subjectieve_Veiligheid
Sociale_Cohesie	Pearson Correlation	1	.253*
	Sig. (2-tailed)		.013
	N	96	96
Subjectieve_Veiligheid	Pearson Correlation	.253*	1
	Sig. (2-tailed)	.013	
	N	96	96

*. Correlation is significant at the 0.05 level (2-tailed).